

Dziennik Urzędowy

L 125

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 53

21 maja 2010

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ **Poprawka do Konwencji celnej dotyczącej międzynarodowego przewozu towarów na podstawie karnetu TIR (konwencja TIR) z dnia 14 listopada 1975 r. – Zgodnie z powiadomieniem deponowanym ONZ C.N.387.2009.TREATIES-3 w dniu 1 października 2009 r. w stosunku do wszystkich umawiających się stron weszła w życie poniższa poprawka** 1

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie Komisji (UE) nr 428/2010 z dnia 20 maja 2010 r. w sprawie wykonania art. 14 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/16/WE w odniesieniu do rozszerzonych inspekcji statków⁽¹⁾** 2
- ★ **Rozporządzenie Komisji (UE) nr 429/2010 z dnia 20 maja 2010 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Pemento de Oímbra (ChOG)]** 8
- ★ **Rozporządzenie Komisji (UE) nr 430/2010 z dnia 20 maja 2010 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny** 10

Cena: 4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

Rozporządzenie Komisji (UE) nr 431/2010 z dnia 20 maja 2010 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	19
Rozporządzenie Komisji (UE) nr 432/2010 z dnia 20 maja 2010 r. ustalające refundacje wywozowe w odniesieniu do mleka i przetworów mlecznych	21
Rozporządzenie Komisji (UE) nr 433/2010 z dnia 20 maja 2010 r. w sprawie nieprzyznania refundacji wywozowych do masła w ramach stałego zaproszenia do składania ofert przetargowych otwartego rozporządzeniem (WE) nr 619/2008	25
Rozporządzenie Komisji (UE) nr 434/2010 z dnia 20 maja 2010 r. w sprawie nieprzyznania refundacji wywozowej do odtłuszczonego mleka w proszku w ramach stałego zaproszenia do składania ofert przetargowych otwartego rozporządzeniem (WE) nr 619/2008	26
Rozporządzenie Komisji (UE) nr 435/2010 z dnia 20 maja 2010 r. ustalające stawki refundacji stosowane do mleka i produktów mlecznych wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu	27
Rozporządzenie Komisji (UE) nr 436/2010 z dnia 20 maja 2010 r. ustalające ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1484/95	30

DECYZJE

2010/282/UE:	
★ Decyzja Rady z dnia 19 stycznia 2010 r. w sprawie istnienia nadmiernego deficytu w Austrii	32
2010/283/UE:	
★ Decyzja Rady z dnia 19 stycznia 2010 r. w sprawie istnienia nadmiernego deficytu w Belgii	34
2010/284/UE:	
★ Decyzja Rady z dnia 19 stycznia 2010 r. w sprawie istnienia nadmiernego deficytu w Republice Czeskiej	36
2010/285/UE:	
★ Decyzja Rady z dnia 19 stycznia 2010 r. w sprawie istnienia nadmiernego deficytu w Niemczech	38
2010/286/UE:	
★ Decyzja Rady z dnia 19 stycznia 2010 r. w sprawie istnienia nadmiernego deficytu we Włoszech	40

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

Poprawka do Konwencji celnej dotyczącej międzynarodowego przewozu towarów na podstawie karnetu TIR (konwencja TIR) z dnia 14 listopada 1975 r. ⁽¹⁾

Zgodnie z powiadomieniem deponowanym ONZ C.N.387.2009.TREATIES-3 w dniu 1 października 2009 r. w stosunku do wszystkich umawiających się stron weszła w życie poniższa poprawka

W załączniku 6 dodaje się notę wyjaśniającą w brzmieniu:

„0.3. Artykuł 3

0.3.a) (iii) Przepisy art. 3 lit. a) ppkt (iii) nie obejmują samochodów osobowych (kod HS 8703) przemieszczających się samodzielnie. Jednakże samochody osobowe mogą być przewożone zgodnie z procedurą TIR, jeżeli są transportowane za pomocą pojazdów, o których mowa w art. 3 lit. a) ppkt (i) oraz (ii).”.

⁽¹⁾ Tekst skonsolidowany opublikowany decyzją Rady 2009/477/WE (Dz.U. L 165 z 26.6.2009, s. 1).

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 428/2010

z dnia 20 maja 2010 r.

w sprawie wykonania art. 14 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/16/WE
w odniesieniu do rozszerzonych inspekcji statków

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Bezpiecznych Mórz i Zapobiegania Zanieczyszczeniu Morza przez Statki (COSS),

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/16/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie kontroli przeprowadzanej przez państwo portu ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 14 ust. 4,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wykaz konkretnych elementów, które należy sprawdzić podczas rozszerzonej inspekcji

Rozszerzona inspekcja, o której mowa w art. 14 dyrektywy 2009/16/WE, obejmuje, tam gdzie ma to zastosowanie, co najmniej sprawdzenie konkretnych elementów wymienionych w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Podczas przeprowadzania rozszerzonej inspekcji statku oficer kontroli państwa portu powinien kierować się wykazem konkretnych elementów, które należy sprawdzić, w zależności od ich praktycznej wykonalności lub wszelkich ograniczeń związanych z bezpieczeństwem osób, statku lub portu.
- (2) Co do określenia konkretnych elementów, które należy sprawdzić podczas rozszerzonej inspekcji w odniesieniu do wszelkich obszarów ryzyka wymienionych w załączniku VII do dyrektywy 2009/16/WE, konieczne okazuje się oparcie się na wiedzy zdobytej dzięki memorandum paryskiemu w sprawie kontroli przeprowadzanej przez państwo portu.
- (3) Oficerowie kontroli państwa portu powinni korzystać ze swojego doświadczenia i wiedzy zawodowej w celu określenia stosowności i właściwego stopnia wnikliwości badania każdego konkretnego elementu.

W przypadku gdy nie wskazano konkretnych obszarów dla danego rodzaju statku zgodnie z dyrektywą 2009/16/WE, inspektor wykorzystuje swoje doświadczenie i wiedzę zawodową przy podejmowaniu decyzji, które elementy muszą być poddane inspekcji i w jakim stopniu, w celu sprawdzenia ogólnego stanu w tych obszarach.

Artykuł 2

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 131 z 28.5.2009, s. 57.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 maja 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

KONKRETNE ELEMENTY, KTÓRE NALEŻY SPRAWDZIĆ PODCZAS ROZSZERZONEJ INSPEKCJI

(zgodnie z art. 14 ust. 4 dyrektywy 2009/16/WE)

A. Wszystkie rodzaje statków

- a) *Stan konstrukcji statku*
 - Stan kadłuba i pokładu
- b) *Wodoszczelność/strugoszczelność*
 - Drzwi wodoszczelne/strugoszczelne
 - Wywietrzniki, rury odpowietrzające i szyb
 - Luki
- c) *Systemy awaryjne*
 - Symulacja braku zasilania/uruchomienia generatora awaryjnego
 - Oświetlenie awaryjne
 - Sprawdzenie działania pomp zębowych
 - Sprawdzenie urządzeń zamykających/drzwi wodoszczelnych
 - Sprawdzenie urządzenia sterowego, w tym awaryjnego urządzenia sterowego
- d) *Łączność radiowa*
 - Sprawdzenie rezerwowego źródła zasilania
 - Sprawdzenie instalacji głównej, w tym urządzenia do odbioru informacji dotyczących bezpieczeństwa na morzu
 - Sprawdzenie przenośnych zestawów VHF (bardzo wysokiej częstotliwości) GMDSS (Ogólnosiłowego systemu bezpieczeństwa i alarmowania)
- e) *Bezpieczeństwo przeciwpożarowe*
 - Szkolenie przeciwpożarowe obejmujące zademonstrowanie umiejętności użycia wyposażenia strażackiego oraz sprzętu i urządzeń przeciwpożarowych
 - Sprawdzenie awaryjnej pompy pożarowej (z dwoma węzami)
 - Sprawdzenie awaryjnego zdalnego wyłączenia systemu wentylacyjnego wraz ze związanymi z nim przegrodami
 - Sprawdzenie awaryjnego zdalnego wyłączenia pomp paliwowych
 - Sprawdzenie zdalnych zaworów szybkiego zamykania
 - Drzwi przeciwpożarowe
 - Stałe urządzenia gaśnicze i związane z nimi systemy alarmowe
- f) *Alarmy*
 - Próba alarmu przeciwpożarowego
- g) *Warunki pracy i życia*
 - Stan urządzeń cumowniczych, w tym fundamentów urządzeń

h) *Urządzenia ratunkowe*

- Uruchomienie sprzętu umożliwiającego przetrwanie w trudnych warunkach i sprzętu ratunkowego (jeżeli są dowody na to, że nie był on używany, konieczne jest opuszczenie sprzętu na wodę)

i) *Zapobieganie zanieczyszczeniom*

- Sprawdzenie urządzenia filtracyjnego oleju

B. Masowiec/roporudomasowiec (w przypadku przewozu stałego ładunku masowego)

Oprócz elementów wymienionych w sekcji A rozszerzonej inspekcji w przypadku masowców podlegają następujące elementy:

a) *dokumentacja*

Sprawdzenie, czy na statku znajdują się następujące dokumenty, kompletne i zatwierdzone przez państwo bandery lub uznaną organizację:

- program rozszerzonych badań zawierający:

- (i) sprawozdanie z przeglądu konstrukcji statku;

- (ii) sprawozdanie z pomiarów grubości;

- (iii) sprawozdanie z oceny stanu statku,

- sprawdzenie, czy przewożony ładunek jest wymieniony w dokumentacji dotyczącej przewozu towarów niebezpiecznych,

- zatwierdzenie urzędzeń do załadunku;

b) *stan konstrukcji statku*

- Stan grodzi i zrębnic

- Zbiorniki balastowe

Co najmniej jeden ze zbiorników balastowych w przestrzeni ładunkowej musi być zbadany z wjazdu zbiornika/ wjazdu pokładowego lub od wewnątrz, jeśli inspektor uzna taką potrzebę na podstawie obserwacji i dokumentacji programu rozszerzonych badań.

C. Gazowiec, chemikaliowiec

Oprócz elementów wymienionych w sekcji A rozszerzonej inspekcji w przypadku gazowców i chemikaliowców podlegają następujące elementy:

a) *dokumentacja*

- Sprawdzenie, czy przewożony produkt wymieniony jest w odpowiednim świadectwie zdatności;

b) *obsługa ładunku*

- Urządzenia bezpieczeństwa i monitorowania zbiorników ładunkowych związane z temperaturą, ciśnieniem i tonażem

- Urządzenia analizatora tlenu i miernika wybuchowego, łącznie z ich kalibrowaniem. Dostępność sprzętu do wykrywania substancji chemicznych (miech) wraz z odpowiednią liczbą stosownych - dla konkretnego ładunku, jaki jest przewożony - rurek detekcyjnych gazu

- Test pokładowego systemu zraszania;

c) *bezpieczeństwo przeciwpożarowe*

- Test stałych urzędzeń przeciwpożarowych na pokładzie (wymaganych dla przewożonego ładunku);

d) *warunki pracy i życia*

- Kabinowe zestawy ratunkowe zapewniające odpowiednią ochronę układu oddechowego i oczu, jeżeli są wymagane takie zostały określone dla produktów wymienionych w odpowiednim świadectwie zgodności

D. Statek towarowy, kontenerowiec, chłodniowiec, statek-przetwórnia, ciężarowiec, statek służb przybrzeżnych, statek specjalnego przeznaczenia, morska ruchoma platforma wiertnicza (MODU), jednostka pływająca do wydobycia, magazynowania i przeładunku (FPSO), inne typy statków

Oprócz elementów wymienionych w sekcji A rozszerzonej inspekcji w przypadku rodzajów statków wymienionych w niniejszej sekcji podlegają następujące elementy:

a) *wodoszczelność/strugoszczelność*

- Stan pokryw luków
- Dostęp do ładowni/zbiorników ładunkowych;

b) *obsługa ładunku*

- Urządzenia do załadunku
- Wyposażenie do mocowania ładunku

E. Zbiornikowiec/roporudomasowiec (certyfikowany jako zbiornikowiec)

Oprócz elementów wymienionych w sekcji A rozszerzonej inspekcji w przypadku zbiornikowców podlegają następujące elementy:

a) *dokumentacja*

Sprawdzenie, czy na statku znajdują się następujące dokumenty, kompletne i zatwierdzone przez państwo bandery lub zatwierdzoną organizację:

- program rozszerzonych badań zawierający:
 - (i) sprawozdanie z przeglądu konstrukcji statku;
 - (ii) sprawozdanie z pomiarów grubości;
 - (iii) sprawozdanie z oceny stanu statku,
- certyfikat środka pianotwórczego dla pokładowej instalacji pianowej

b) *stan struktury statku*

- Zbiorniki balastowe

Co najmniej jeden ze zbiorników balastowych w przestrzeni ładunkowej musi być zbadany z wjazdu zbiornika/ wjazdu pokładowego lub od wewnątrz, jeśli inspektor uzna taką potrzebę na podstawie obserwacji i dokumentacji programu rozszerzonych badań;

c) *bezpieczeństwo przeciwpożarowe*

- Stała instalacja pianowa na pokładzie
- Kontrola ciśnienia gazu obojętnego i zawartość w nim tlenu

F. Szybki statek pasażerski (tzw. HSC), statek pasażerski, statek pasażerski typu ro-ro

Oprócz elementów wymienionych w sekcji A rozszerzonej inspekcji w przypadku statków pasażerskich podlegają następujące elementy:

Jeżeli zostanie to uznane za właściwe, część inspekcji statków pasażerskich typu ro-ro i szybkich statków pasażerskich, o których mowa w dyrektywie Rady 1999/35/WE ⁽¹⁾, może być kontynuowana podczas rejsu statku do lub z portu w państwie członkowskim, za przyzwoleniem kapitana statku lub armatora, w celu udowodnienia, że statek nadal spełnia wymogi niezbędne do bezpiecznej eksploatacji. Oficerowie kontroli państwa portu nie mogą przeszkadzać w działaniu statku ani też prowokować sytuacji, w jakich, w opinii kapitana statku, zagrożone mogłoby być bezpieczeństwo pasażerów, załogi lub statku.

a) *Dokumentacja*

Udokumentowane dowody:

- szkolenia w zakresie panowania nad tłumem,
- szkolenia w zakresie zaznajomienia się ze statkiem,
- szkolenia w zakresie bezpieczeństwa dla personelu udzielającego w razie niebezpieczeństwa bezpośredniej pomocy pasażerom w przestrzeniach pasażerskich, a w szczególności osobom starszym i niepełnosprawnym,
- szkolenia w zakresie zarządzania kryzysowego i zachowań ludzkich

b) *Wodoszczelność/strugoszczelność*

- Furta dziobowa i rufowa, w razie potrzeby
- Sprawdzenie zdalnego i miejscowego sterowania wodoszczelnymi drzwiami grodziowymi

c) *Systemy awaryjne*

- Znajomość planu kontroli usterek przez załogę

d) *Obsługa ładunku*

- Wyposażenie do mocowania ładunku, w razie potrzeby

e) *Bezpieczeństwo przeciwpożarowe*

- Sprawdzenie zdalnego i miejscowego sterowania zamykaniem przegród pożarowych

f) *Alarmy*

- Próba urzędzenia rozgłoszeniowego
- Próba pożarowego systemu wykrywczego i systemu alarmowego

g) *Urządzenia ratunkowe*

- Ćwiczenia opuszczania statku (w tym opuszczenie łodzi ratowniczej i łodzi ratunkowej na wodę)

G. Statek towarowy typu ro-ro

Oprócz elementów wymienionych w sekcji A rozszerzonej inspekcji w przypadku statków towarowych typu ro-ro podlegają następujące elementy:

a) *wodoszczelność/strugoszczelność*

- Furta dziobowa i rufowa;

b) *obsługa ładunku*

- Wyposażenie do mocowania ładunku

⁽¹⁾ Dz.U. L 138 z 1.6.1999, s. 1.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 429/2010**z dnia 20 maja 2010 r.****rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych
nazwę [Pemento de Oímbra (ChOG)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 4 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 6 ust. 2 akapit pierwszy i w zastosowaniu art. 17 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 510/2006 wniosek Hiszpanii o rejestrację nazwy „Pemento de Oímbra” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾.

- (2) Ponieważ do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006, nazwa ta powinna zostać zarejestrowana,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa wymieniona w załączniku do niniejszego rozporządzenia zostaje zarejestrowana.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 maja 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.

⁽²⁾ Dz.U. C 223 z 16.9.2009, s. 26.

ZAŁĄCZNIK

Produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi wymienione w załączniku I do Traktatu:

Klasa 1.6. Owoce, warzywa i zboża świeże lub przetworzone

HISZPANIA

Pemento de Oímbra (ChOG)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 430/2010

z dnia 20 maja 2010 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 247,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 648/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾ wprowadzono do rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 obowiązek składania przywózowych i wywózowych deklaracji skróconych drogą elektroniczną. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 273/2009 ⁽³⁾, wprowadzające odstępstwa od niektórych przepisów rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 ⁽⁴⁾, przewiduje okres przejściowy kończący się dnia 31 grudnia 2010 r., w którym przedsiębiorcy mają możliwość, lecz nie obowiązek składania przywózowych i wywózowych deklaracji skróconych drogą elektroniczną.
- (2) Należy dokonać pewnych korekt w przepisach dotyczących przywózowych i wywózowych deklaracji skróconych, dążąc do zmniejszenia obciążeń administracyjnych w przypadkach, w których takie deklaracje nie są wymagane do celów bezpieczeństwa i ochrony. Ponadto w celu ulepszenia analizy ryzyka majątek ruchomy gospodarstwa domowego, zgodnie z jego definicją zawartą w art. 2 ust. 1 lit. d) rozporządzenia Rady (WE) nr 1186/2009 z dnia 16 listopada 2009 r. ustanawiającego wspólnotowy system zwolnień celnych ⁽⁵⁾, nie powinien być zwolniony z takich deklaracji, jeśli jest przewożony zgodnie z umową przewozu.
- (3) W niektórych przypadkach podanie danych dotyczących bezpieczeństwa i ochrony w zgłoszeniach celnych i wymóg dotrzymania szczególnego terminu na przedstawienie takich zgłoszeń nie są konieczne do celów bezpieczeństwa i ochrony, w związku z czym należy wprowadzić w tej kwestii dalsze odstępstwa; takie odstępstwa nie powinny jednak naruszać ogólnych przepisów dotyczących zgłoszeń celnych, niezależnie od formy, w jakiej byłyby one składane.
- (4) W niektórych przypadkach, takich jak dostawy zaopatrzenia na statki wodne i powietrzne, w których nie mają zastosowania związane z bezpieczeństwem i ochroną terminy na złożenie zgłoszeń wywózowych, organy celne powinny mieć możliwość zezwolenia wiarygodnym przedsiębiorcom na dokonywanie wpisu wywożonych towarów do ich ewidencji i okresowe informowanie o prowadzonych operacjach wywozu po opuszczeniu przez towary obszaru celnego Wspólnoty.
- (5) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1192/2008 ⁽⁶⁾ zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 wprowadziło wspólne kryteria i wspólny formularz wniosku o udzielenie pozwolenia na stosowanie zgłoszeń uproszczonych i procedury w miejscu. Należy wyjaśnić, że przepisy te stosuje się do wszystkich procedur celnych. Artykuł 253a tego rozporządzenia wprowadził ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2011 r. wymóg uzależniający stosowanie zgłoszenia uproszczonego lub procedury w miejscu od składania zgłoszeń celnych oraz powiadomień drogą elektroniczną. Niektóre państwa członkowskie informowały Komisję, że takie systemy mogą nie wszędzie być dostępne w wyznaczonym terminie. Do czasu wprowadzenia w życie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 450/2008 z dnia 23 kwietnia 2008 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks celny (zmodernizowany kodeks celny) ⁽⁷⁾ i pod warunkiem przeprowadzania skutecznej analizy ryzyka te państwa członkowskie powinny mieć możliwość przyjmowania, na określonych przez siebie warunkach, zgłoszeń celnych i powiadomień w formie innej niż elektroniczna.
- (6) W przypadkach gdy towary czasowo składowane lub znajdujące się w wolnym obszarze celnym o kontroli typu I są powrotnie wywożone z obszaru celnego Wspólnoty bez wymogu złożenia wywózowej deklaracji skróconej, należy ustanowić alternatywne środki ewidencjonowania powrotnego wywozu i osoby odpowiedzialnej lub powiadamiania o powrotnym wywozie i osobie odpowiedzialnej.
- (7) Należy wyjaśnić, że formalności wywozowe mają być stosowane nie tylko do towarów wspólnotowych, które mają być wyprowadzone z obszaru celnego Wspólnoty, ale również do zwolnionych z podatku dostaw zaopatrzenia na statki wodne i powietrzne, tak, aby osoby dokonujące takich dostaw mogły otrzymać dowód opuszczenia obszaru celnego Wspólnoty wymagany do celów zwolnienia z podatku. Te same przepisy powinny obowiązywać, gdy towary niewspólnotowe mają być powrotnie wywiezione na podstawie zgłoszenia do powrotnego wywozu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 117 z 4.5.2005, s. 13.⁽³⁾ Dz.U. L 91 z 3.4.2009, s. 14.⁽⁴⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1.⁽⁵⁾ Dz.U. L 324 z 10.12.2009, s. 23.⁽⁶⁾ Dz.U. L 329 z 6.12.2008, s. 1.⁽⁷⁾ Dz.U. L 145 z 4.6.2008, s. 1.

- (8) Artykuły 278, 279 i 280 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾ i art. 3 dyrektywy Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylającej dyrektywę 92/12/EWG⁽²⁾ wymagają zastosowania formalności przywzowowych i wywzowowych w przypadku gdy towary wspólnotowe przemieszczają się na terytoria i z terytoriów znajdujących się na obszarze celnym Wspólnoty, na których dyrektywy te nie mają zastosowania. Należy odnieść się do tych przepisów i zwolnić takie przemieszczenia z wymogu dostarczania danych dotyczących bezpieczeństwa i ochrony oraz z przestrzegania szczególnych terminów dotyczących kontroli związanych z bezpieczeństwem i ochroną, ze względu na to, że przepisy te mają być stosowane tylko w odniesieniu do towarów wprowadzanych na obszar celnym Wspólnoty i wyprowadzanych z tego obszaru. Szczególne terminy dotyczące kontroli związanych z bezpieczeństwem i ochroną oraz dostarczenie danych dotyczących bezpieczeństwa i ochrony nie są również konieczne w przypadkach, gdy towary są wprowadzane na wyspę Helgoland, do Republiki San Marino i Państwa Watykańskiego, ze względu na ich położenie geograficzne.
- (9) Należy wskazać urząd celny, w którym ma być złożona wywzowowa deklaracja skrócona oraz osobę odpowiedzialną za złożenie takiej deklaracji. To objaśnienie powinno uwzględniać sytuacje, w jakich zamiast wywzowowej deklaracji skróconej składane jest zgłoszenie tranzytowe zawierające dane znajdujące się w wywzowowej deklaracji skróconej.
- (10) W celu ułatwienia dozoru celnego w urzędzie celnym wyprowadzenia, konieczne jest określenie obowiązków osób przekazujących towary innej osobie przed wyprowadzeniem towarów z obszaru celnego Wspólnoty oraz obowiązków osób, które mają dostarczyć informacje dotyczące wyprowadzenia towarów do urzędu celnego wyprowadzenia. Te same obowiązki powinny mieć zastosowanie w przypadkach, gdy towary zgłoszone do wywozu i przedstawione w urzędzie celnym wyprowadzenia nie będą wyprowadzone z obszaru celnego Wspólnoty i zostają usunięte z urzędu celnego wyprowadzenia.
- (11) Na mocy dyrektywy 2008/118/WE stosowanie Skomputeryzowanego Systemu Przemieszczania Wyrobów Akcyzowych (EMCS-Excise Movement Computerized System) w odniesieniu do przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy jest obowiązkowe od dnia 1 stycznia 2011 r. Zgodnie z tą dyrektywą przemieszczanie towarów wspólnotowych, które mają zostać wprowadzone z obszaru celnego Wspólnoty, w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, musi odbywać się z zastosowaniem procedury wywozu, w której wykorzystywany jest system komputerowy. Szczególne przepisy dotyczące użycia towarzyszącego dokumentu urzędowego, określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2719/92 z dnia 11 września 1992 r. w sprawie towarzyszącego dokumentu urzędowego dotyczącego przepływu w ramach systemu zawieszenia podatku wyrobów objętych podatkiem akcyzowym⁽³⁾, należy zatem uchylić ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2011 r. Procedury wywozu, które rozpoczęły się z zastosowaniem towarzyszącego dokumentu urzędowego przed tą datą powinny zostać zakończone zgodnie z art. 793c rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, w wersji obowiązującej dnia 31 grudnia 2010 r.
- (12) Zmiany te nie wymagają żadnych zmian w istniejących systemach elektronicznych lub systemach, które muszą być wprowadzone, gdy rozporządzenie to zacznie obowiązywać.
- (13) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 2454/93 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 dodaje się pkt 18 w brzmieniu:

„18. Wywzowowa deklaracja skrócona oznacza: deklarację skróconą, o której mowa w art. 182c kodeksu, składaną w odniesieniu do towarów, które mają zostać wyprowadzone z obszaru celnego Wspólnoty, o ile w niniejszym rozporządzeniu nie określono inaczej.”;

- 2) w art. 181c wprowadza się następujące zmiany:

- a) litera e) otrzymuje brzmienie:

„e) towary, w odniesieniu do których dopuszcza się dokonanie zgłoszenia celnego w innej formie zgodnie z art. 230, 232 i 233, z wyjątkiem przewożonych na podstawie umowy przewozu majątku ruchomego gospodarstwa domowego, zgodnie z jego definicją zawartą w art. 2 ust. 1 lit. d) rozporządzenia Rady (WE) nr 1186/2009^(*), palet, kontenerów oraz środków transportu drogowego, kolejowego, powietrznego, morskigo i środków transportu wodami śródlądowymi;

(*) Dz.U. L 324 z 10.12.2009, s. 23. ”;

(1) Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

(2) Dz.U. L 9 z 14.1.2009, s. 12.

(3) Dz.U. L 276 z 19.9.1992, s. 1.

b) litera g) otrzymuje brzmienie:

„g) towary, w odniesieniu do których dopuszcza się ustne zgłoszenie celne zgodnie z art. 225, 227 i 229 ust. 1, z wyjątkiem przewożonych na podstawie umowy przewozu majątku ruchomego gospodarstwa domowego, zgodnie z jego definicją zawartą w art. 2 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1186/2009, palet, kontenerów oraz środków transportu drogowego, kolejowego, powietrznego, morskiego i środków transportu wodami śródlądowymi;”;

c) litera m) otrzymuje brzmienie:

„m) następujące towary wprowadzane na obszar celny Wspólnoty bezpośrednio z platform wiertniczych lub produkcyjnych lub turbin wiatrowych eksploatowanych przez osobę mającą swoją siedzibę na obszarze celnym Wspólnoty:

(i) towary, które zostały wprowadzone na te platformy lub turbiny wiatrowe, w celu ich budowy, naprawy, konserwacji lub adaptacji;

(ii) towary, które zostały wykorzystane do zamontowania na platformach lub turbinach wiatrowych lub jako wyposażenie tych platform lub turbin wiatrowych;

(iii) inne zaopatrzenie wykorzystywane lub zużywane na tych platformach lub turbinach wiatrowych; oraz

(iv) odpady, inne niż niebezpieczne, z tych platform lub turbin wiatrowych;”;

d) dodaje się lit. o) w brzmieniu:

„o) towary wprowadzane z terytoriów znajdujących się na obszarze celnym Wspólnoty, na których nie mają zastosowania dyrektywa Rady 2006/112/WE (*) lub dyrektywa Rady 2008/118/WE (**), oraz towary wprowadzane na obszar celny Wspólnoty z wyspy Helgoland, Republiki San Marino i Państwa Watykańskiego;”

(*) Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

(**) Dz.U. L 9 z 14.1.2009, s. 12.

3) w art. 184d ust. 3 wyrażenie „art. 181c lit. c)–i) oraz l)–n)” zastępuje się wyrażeniem „art. 181c lit. c)–i) oraz l)–o)”;

4) w art. 189 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„Jednakże nie przedstawia się organom celnym towarów wprowadzanych na obszar celny Wspólnoty, które są rozładowywane i ponownie ładowane na ten sam środek transportu w trakcie bieżącego przewozu w celu umożliwienia rozładunku lub załadunku innych towarów.”;

5) w art. 253a dodaje się ustęp w brzmieniu:

„Jednakże w przypadkach braku teleinformatycznych systemów organów celnych lub teleinformatycznych systemów przedsiębiorców umożliwiających składanie lub przyjmowanie uproszczonych zgłoszeń celnych lub powiadomień dotyczących odprawy uproszczonej w miejscu z wykorzystaniem techniki przetwarzania danych, organy celne mogą dopuścić inne określone przez nie formy zgłoszeń i powiadomień, pod warunkiem przeprowadzenia skutecznej analizy ryzyka.”;

6) artykuł 261 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pozwolenie na stosowanie zgłoszenia uproszczonego zostaje udzielone wnioskodawcy w przypadku gdy spełnione są warunki i kryteria, o których mowa w art. 253, 253a, 253b i 253c.”;

7) artykuł 264 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pozwolenie na stosowanie procedury w miejscu zostaje udzielone wnioskodawcy w przypadku gdy spełnione są warunki i kryteria, o których mowa w art. 253, 253a, 253b i 253c.”

8) artykuł 269 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pozwolenie na stosowanie procedury zgłoszenia uproszczonego zostaje udzielone wnioskodawcy w przypadku gdy spełnione są warunki i kryteria, o których mowa w art. 253, 253a, 253b, 253c i 270.”;

9) artykuł 272 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pozwolenie na stosowanie procedury w miejscu zostaje udzielone wnioskodawcy w przypadku gdy spełnione są warunki i kryteria, o których mowa w ust. 2 oraz art. 253, 253a, 253b i 253c i 274.”;

10) artykuł 279 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 279

Formalności wywozowe określone w art. 786–796e mogą zostać uproszczone zgodnie z niniejszym rozdziałem.”;

11) artykuł 282 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pozwolenia na stosowanie procedury zgłoszenia uproszczonego udziela się zgodnie z warunkami oraz w sposób określony w art. 253, 253a, 253b, 253c, 261 ust. 2 oraz, odpowiednio, art. 262.”;

12) artykuł 283 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 283

Pozwolenia na korzystanie z procedury w miejscu udziela się zgodnie z warunkami oraz w sposób określony w art. 253, 253a, 253b i 253c każdej osobie, zwanej dalej „upoważnionym eksporterem”, która chce, aby formalności wywozowe dokonywane były w jej własnych pomieszczeniach lub w innych miejscach wyznaczonych lub uznanych przez organy celne.”;

13) skreśla się art. 284;

14) w art. 285a dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadkach, gdzie zastosowanie ma art. 592a lub 592d, organy celne mogą upoważnić przedsiębiorcę do niezwłocznego wpisywania do jego ewidencji każdej operacji wywozowej i okresowego informowania o wszystkich tych operacjach upoważniającego urzędu celnego w zgłoszeniu uzupełniającym, w terminie najpóźniej miesiąca od opuszczenia przez towary obszaru celnego Wspólnoty. Takie pozwolenie może zostać udzielone na następujących warunkach:

- a) przedsiębiorca korzysta z pozwolenia tylko w odniesieniu do towarów niebędących przedmiotem zakazów i ograniczeń;
- b) przedsiębiorca dostarcza urzędowi celnemu wywozu wszystkie informacje, jakie urząd ten uzna za konieczne do przeprowadzenia kontroli towarów;
- c) w przypadkach gdy urząd celny wywozu jest inny niż urząd celny wyprawienia, organy celne zgodziły się na zastosowanie takiej procedury i informacje,

o których mowa w lit. b), są również udostępniane urzędowi celnemu wyprawienia.

W przypadku stosowania procedury, o której mowa w akapicie pierwszym, dokonanie wpisu towarów do ewidencji uznaje się za zwolnienie do wywozu i wyprawienia.”;

15) w art. 592a wprowadza się następujące zmiany:

a) litera e) otrzymuje brzmienie:

„e) towarów, w odniesieniu do których dopuszcza się dokonanie zgłoszenia celnego w innej formie zgodnie z art. 231, 232 ust. 2 i 233, z wyjątkiem przewożonych na podstawie umowy przewozu majątku ruchomego gospodarstwa domowego, zgodnie z jego definicją zawartą w art. 2 ust. 1 lit. d) rozporządzenia Rady (WE) nr 1186/2009, palet, kontenerów oraz środków transportu drogowego, kolejowego, powietrznego, morskiego i transportu wodami śródlądowymi;”;

b) litera g) otrzymuje brzmienie:

„g) towarów, w odniesieniu do których dopuszcza się ustne zgłoszenie celne zgodnie z art. 226, 227 i 229 ust. 2, z wyjątkiem przewożonych na podstawie umowy przewozu majątku ruchomego gospodarstwa domowego, zgodnie z jego definicją zawartą w art. 2 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1186/2009, palet, kontenerów oraz środków transportu drogowego, kolejowego, powietrznego, morskiego i transportu wodami śródlądowymi;”;

c) litera l) otrzymuje brzmienie:

„l) następujących towarów wyprawianych z obszaru celnego Wspólnoty bezpośrednio na platformy wiertnicze lub produkcyjne lub turbiny wiatrowe eksploatowane przez osobę mającą swoją siedzibę na obszarze celnym Wspólnoty:

- (i) towarów, które będą wykorzystane do budowy, naprawy, konserwacji lub adaptacji tych platform lub turbin wiatrowych;
- (ii) towarów, które będą stanowiły uzupełnienie lub wyposażenie tych platform lub turbin wiatrowych;

(iii) zaopatrzenia, które będzie wykorzystywane lub używane na tych platformach lub turbinach wiatrowych;”;

d) dodaje się lit. n)–p) w brzmieniu:

„n) towarów objętych zwolnieniami zgodnie z Konwencją wiedeńską o stosunkach dyplomatycznych z dnia 18 kwietnia 1961 r., Konwencją wiedeńską o stosunkach konsularnych z dnia 24 kwietnia 1963 r. i innymi konwencjami konsularnymi lub Konwencją nowojorską o misjach specjalnych z dnia 16 grudnia 1969 r.;

o) towarów dostarczanych w celu zamontowania jako części lub akcesoria statków wodnych lub powietrznych, paliwa silnikowego, smarów i gazu niezbędnych do działania statków wodnych lub powietrznych, artykułów żywnościowych oraz innych przedmiotów konsumowanych lub sprzedawanych na pokładzie;

p) towarów, których miejscem przeznaczenia są terytoria znajdujące się na obszarze celnym Wspólnoty, na których nie mają zastosowania dyrektywa 2006/112/WE lub dyrektywa 2008/118/WE, oraz towarów wysyłanych z tych terytoriów do innego miejsca znajdującego się na obszarze celnym Wspólnoty, jak również towarów wysyłanych z obszaru celnego Wspólnoty na wyspę Helgoland, do Republiki San Marino i Państwa Watykańskiego.”;

16) w art. 592b wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 skreśla się lit. e),

b) ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli zgłoszenie celne nie zostaje złożone przy pomocy techniki przetwarzania danych, termin określony w ust. 1 lit. a) ppkt (iii) i (iv), lit. b), c) i d) wynosi przynajmniej cztery godziny.”;

17) w art. 592 g wyrażenie „art. 592a lit. c)–m)” zastępuje się wyrażeniem „art. 592a lit. c)–p)”.

18) w tytule IV rozdział 2 wprowadza się art. 786 w brzmieniu:

„Artykuł 786

1. Procedura wywozu w rozumieniu art. 161 ust. 1 kodeksu znajduje zastosowanie, gdy towary wspólnotowe mają być wyprowadzone z obszaru celnego Wspólnoty.

2. Formalności dotyczące zgłoszenia wywozowego określone w niniejszym rozdziale znajdują zastosowanie również w przypadkach, gdy:

a) towary wspólnotowe mają zostać przemieszczone na terytoria lub z terytoriów znajdujących się na obszarze celnym Wspólnoty, na których nie mają zastosowania dyrektywa 2006/112/WE lub dyrektywa 2008/118/WE;

b) towary wspólnotowe są dostarczane ze zwolnieniem z podatku jako dostawy zaopatrzenia na statki wodne i powietrzne, bez względu na miejsce przeznaczenia statków wodnych i powietrznych.

Jednakże w przypadkach określonych w lit. a) i b) zgłoszenie wywozowe nie musi zawierać danych określonych w załączniku 30 A dla wywozowej deklaracji skróconej.”;

19) w art. 792a ust. 2 wyrażenie „art. 793a ust. 6” zastępuje się wyrażeniem „art. 793 ust. 2 akapit drugi lit. b)”;

20) w art. 793 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadkach określonych w ust. 2 akapit drugi lit. b), gdy towary przejęte w ramach jednolitej umowy przewozu zostają dostarczone do urzędu celnego w miejscu rzeczywistego wyprowadzenia z obszaru celnego Wspólnoty, przewoźnik udostępnia temu urzędowi, na żądanie, jedną z następujących informacji:

a) numer ewidencyjny zgłoszenia wywozowego, jeśli jest dostępny; lub

b) kopię jednolitego dokumentu przewozowego lub zgłoszenia wywozowego obejmującego te towary; lub

c) niepowtarzalny numer referencyjny przesyłki, numer dokumentu przewozowego i liczbę opakowań oraz, w przypadku ładunku w kontenerach, numer identyfikujący kontenera; lub

d) informacje dotyczące jednolitej umowy przewozu lub transportu towarów poza obszar celny Wspólnoty znajdujące się w systemie przetwarzania danych osoby przejmującej towary lub w innym systemie przetwarzania danych handlowych.”;

21) w art. 793a skreśla się ust. 6;

22) skreśla się art. 793c;

23) w art. 796c akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Powiadomienie musi zawierać numer ewidencyjny zgłoszenia wywozowego.”;

24) w art. 796d wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Bez uszczerbku dla art. 793 ust. 2 akapit drugi lit. b) urząd celny wyprowadzenia stwierdza, czy przedstawione towary odpowiadają towarom zgłoszonym i nadzoruje ich fizyczne wyprowadzenie z obszaru celnego Wspólnoty. Rewizja towarów jest przeprowadzana przez urząd celny wyprowadzenia z wykorzystaniem, jako podstawy takiej rewizji, »Komunikatu informującego wyprzedzająco o przybyciu przesyłki« otrzymanego z urzędu celnego wywozu.

W celu umożliwienia sprawowania dozoru celnego podczas rozładunku towarów ze środka transportu i przekazywania ich innej osobie będącej w posiadaniu towarów oraz załadunku na inny środek transportu, na którym towary zostaną wywiezione z obszaru celnego Wspólnoty po przedstawieniu w urzędzie celnym wyprowadzenia, stosuje się następujące przepisy:

a) najpóźniej w chwili przejścia towarów osoba znajdująca się w ich posiadaniu podaje następnemu posiadaczowi towarów niepowtarzalny numer ewidencyjny przesyłki lub numer referencyjny dokumentu przewozowego i liczbę opakowań lub, w przypadku ładunku w kontenerach, numer identyfikujący kontenera, oraz numer ewidencyjny zgłoszenia wywozowego, jeśli zostało wydane. Można

tego dokonać w formie elektronicznej i/lub z wykorzystaniem handlowych, portowych lub transportowych systemów i procesów informatycznych lub, gdy nie są one dostępne, w jakiegokolwiek innej formie. Najpóźniej w chwili przejścia towarów osoba, której są one przekazywane, rejestruje informację dostarczoną przez poprzedniego posiadacza towarów;

b) przewoźnik nie może ładować towarów w celu wywozu z obszaru celnego Wspólnoty, o ile nie zostały mu podane informacje, o których mowa w lit. a);

c) przewoźnik powiadamia o wyprowadzeniu towarów urząd celny wyprowadzenia, podając informacje, o których mowa w lit. a), o ile informacje te nie są udostępnione organom celnym za pośrednictwem istniejących handlowych, portowych lub transportowych systemów lub procesów. O ile jest to możliwe, powiadomienie to stanowi część istniejącego manifestu lub innych wymogów dotyczących zgłaszania transportu.

Dla celów akapitu drugiego »przewoźnik« oznacza osobę, która wyprowadza towary z obszaru celnego Wspólnoty lub przejmuje odpowiedzialność za przewóz tych towarów. Jednakże

— w przypadku transportu kombinowanego, gdy aktywny środek transportu opuszczający obszar celny Wspólnoty jedynie przewozi inny środek transportu, który po przybyciu aktywnego środka transportu do miejsca przeznaczenia będzie poruszał się samodzielnie jako aktywny środek transportu, »przewoźnik« oznacza osobę prowadzącą środek transportu, który będzie poruszał się samodzielnie po tym, jak środek transportu opuszczający obszar celny Wspólnoty dotrze do miejsca przeznaczenia,

— w przypadku transportu morskiego lub lotniczego, gdy istnieją uzgodnienia dotyczące współużytkowania lub zakontraktowania statku wodnego lub powietrznego, »przewoźnik« oznacza osobę, która zawarła umowę oraz wystawiła konosament lub lotniczy list przewozowy na rzeczywisty wywóz towarów z obszaru celnego Wspólnoty.”;

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Bez uszczerbku dla art. 792a, gdy towary zgłoszone do wywozu nie są już przeznaczone do wyprowadzenia z obszaru celnego Wspólnoty, osoba wyprowadzająca towary z urzędu celnego wyprowadzenia w celu przewozu do miejsca znajdującego się na tym obszarze przekazuje do urzędu celnego wyprowadzenia informacje, o których mowa w ust. 1 akapit drugi lit. a). Informacje te mogą być przekazane w jakiegokolwiek formie.”;

25) artykuł 796da ust. 4 lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) prowadzony przez przedsiębiorców rejestr towarów dostarczonych na platformy wiertnicze i produkcyjne ropy naftowej i gazu oraz turbiny wiatrowe.”;

26) w art. 841 ust. 1 wyrażenie „art. 787–796e” zastępuje się wyrażeniem „art. 786 ust. 1 i ust. 2 lit. b) oraz art. 787–796e”;

27) artykuł 841a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 841a

1. W przypadkach innych niż określone w art. 182 ust. 3 zdanie trzecie kodeksu, powiadomienia o powrotnym wywozie dokonuje się z wykorzystaniem wywozowej deklaracji skróconej zgodnie z art. 842a–842e, z wyjątkiem przypadków, w których odstępuje się od tego wymogu zgodnie z art. 842a ust. 3 lub 4.

2. W przypadku gdy towary czasowo składowane lub znajdujące się w wolnym obszarze celnym o kontroli typu I są powrotnie wywożone i nie jest wymagane zgłoszenie celne lub wywozowa deklaracja skrócona, o powrotnym wywozie powiadamia się przed wyprowadzeniem towarów urząd celny właściwy dla miejsca, przez które towary opuszczają obszar celnym Wspólnoty, w formie określonej przez organy celne.

Osoba określona w ust. 3 jest upoważniona, na własny wniosek, do zmiany jednego lub kilku elementów powiadomienia. Taka zmiana nie jest możliwa po tym, jak towary wymienione w powiadomieniu opuściły obszar celnym Wspólnoty.

3. Powiadomienia, o którym mowa w ust. 2 akapit pierwszy, dokonuje przewoźnik. Jednakże takiego powiado-

mienia dokonuje osoba prowadząca magazyn czasowego składowania lub osoba prowadząca miejsce składowe w wolnym obszarze celnym o kontroli typu I, lub każda inna osoba, która może przedstawić towary, jeśli przewoźnik został poinformowany o złożeniu powiadomienia przez osobę, o której mowa w drugim zdaniu niniejszego ustępu, i wyraził na to zgodę na mocy ustaleń wynikających z umowy. Urząd celny wyprowadzenia może założyć, że przewoźnik wyraził zgodę na złożenie powiadomienia na mocy ustaleń wynikających z umowy i że zostało ono złożone za jego wiedzą, o ile nie istnieją dowody świadczące przeciw temu.

Artykuł 796d ust. 1 ostatni akapit stosuje się w odniesieniu do definicji przewoźnika.

4. W przypadkach gdy po dokonaniu powiadomienia, o którym mowa w ust. 2 akapit pierwszy, towary nie mają już być wyprowadzone z obszaru celnego Wspólnoty, art. 796d ust. 4 stosuje się odpowiednio.”;

28) artykuł 842a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 842a

1. Bez uszczerbku dla ust. 3 i 4, jeżeli wyprowadzenie towarów z obszaru celnego Wspólnoty nie wymaga zgłoszenia celnego, wywozową deklarację skróconą składa się w urzędzie celnym wyprowadzenia.

2. Do celów niniejszego rozdziału »urzędem celnym wyprowadzenia« jest:

a) urząd celny właściwy dla miejsca, gdzie towary opuszczają obszar celnym Wspólnoty; lub

b) urząd celny właściwy dla miejsca załadunku towarów na statek wodny lub powietrzny, na którym zostaną wyprowadzone z obszaru celnego Wspólnoty, jeżeli towary mają opuścić obszar celnym Wspólnoty drogą powietrzną lub morską.

3. Wywozowa deklaracja skrócona nie jest wymagana w przypadku gdy elektroniczne zgłoszenie tranzytowe zawiera dane wywozowej deklaracji skróconej, pod warunkiem że urząd przeznaczenia jest również urzędem celnym wyprowadzenia lub urząd przeznaczenia znajduje się poza obszarem celnym Wspólnoty.

4. Wywózowa deklaracja skrócona nie jest wymagana w następujących przypadkach:

- a) wyjątków wymienionych w art. 592a;
- b) jeżeli towary są ładowane w porcie wodnym lub lotniczym znajdującym się na obszarze celnym Wspólnoty w celu ich rozładunku w innym porcie wodnym lub lotniczym Wspólnoty, pod warunkiem że na żądanie urzędu celnego wyprowadzenia zostanie mu udostępniony dowód dotyczący zamierzonego miejsca rozładunku w formie manifestu handlowego, portowego lub transportowego lub wykazu załadunkowego. Odnosi się to również do przypadków, gdy statek wodny lub powietrzny, który przewozi towary, ma zawinąć do portu wodnego lub lotniczego znajdującego się poza obszarem celnym Wspólnoty i towary te mają pozostać na pokładzie statku wodnego lub powietrznego podczas postoju w porcie wodnym lub powietrznym znajdującym się poza obszarem celnym Wspólnoty;
- c) jeżeli towary nie zostały rozładowane w porcie wodnym lub lotniczym ze środka transportu, którym były przewożone przy ich wprowadzaniu na obszar celnym Wspólnoty i którym będą przewożone przy ich wyprowadzaniu z tego obszaru;
- d) jeżeli towary zostały załadowane w poprzednim porcie wodnym lub lotniczym znajdującym się na obszarze celnym Wspólnoty i pozostają na środku transportu, którym będą przewożone przy ich wyprowadzaniu z obszaru celnego Wspólnoty;
- e) jeżeli towary czasowo składowane lub znajdujące się w wolnym obszarze celnym o kontroli typu I są przeładowywane, pod dozorem tego samego urzędu celnego, ze środka transportu, który wprowadził je do tego magazynu czasowego składowania lub wolnego obszaru celnego, na statek wodny, samolot lub kolej i będą przewożone jednym z tych środków transportu z magazynu czasowego składowania lub wolnego obszaru celnego przy ich wyprowadzaniu z obszaru celnego Wspólnoty, pod warunkiem że:
 - (i) przeładunek dokonywany jest w ciągu czternastu dni kalendarzowych od przedstawienia towarów do czasowego składowania lub przedstawienia w wolnym obszarze celnym o kontroli typu I; w wyjątkowych okolicznościach organy celne mogą przedłużyć ten termin o czas niezbędny, aby sprostać zaistniałym wyjątkowym okolicznościom;
 - (ii) organy celne mają dostęp do informacji o towarach; oraz

(iii) zgodnie z wiedzą przewoźnika miejsce przeznaczenia towarów i odbiorca nie ulegają zmianie;

- f) gdy dowód, że towary, które mają zostać wyprowadzone z obszaru celnego Wspólnoty, zostały już objęte zgłoszeniem celnym zawierającym dane wywózowej deklaracji skróconej, jest udostępniony urzędowi celnemu wyprowadzenia z wykorzystaniem systemu przetwarzania danych osoby uprawnionej do prowadzenia magazynu czasowego składowania, przewoźnika lub organu zarządzającego portem wodnym lub lotniczym, lub innego systemu przetwarzania danych handlowych, pod warunkiem że został on zatwierdzony przez organy celne.

Bez uszczerbku dla art. 842d ust. 2, w przypadkach określonych w lit. a)–f) kontrole celne uwzględniają szczególnie charakter przypadku.

5. Wywózową deklarację skróconą, gdy jest wymagana, składa przewoźnik. Jednakże taka deklaracja składana jest przez osobę prowadzącą magazyn czasowego składowania lub osobę prowadzącą miejsce składowe w wolnym obszarze celnym o kontroli typu I, lub każdą inną osobę, która może przedstawić towary, jeżeli przewoźnik został poinformowany o złożeniu deklaracji przez osobę, o której mowa w drugim zdaniu niniejszego ustępu, i wyraził na to zgodę na mocy ustaleń wynikających z umowy. Urząd celnego wyprowadzenia może założyć, że przewoźnik wyraził zgodę na złożenie deklaracji na mocy ustaleń wynikających z umowy i że została ona złożona za jego wiedzą, o ile nie istnieją dowody świadczące przeciw temu.

Artykuł 796d ust. 1 ostatni akapit stosuje się w odniesieniu do definicji przewoźnika.

6. W przypadkach, gdy po złożeniu wywózowej deklaracji skróconej towary nie są już przeznaczone do wyprowadzenia z obszaru celnego Wspólnoty, art. 796d ust. 4 stosuje się odpowiednio.”;

29) w art. 842d ust. 2 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy towary zwolnione z obowiązku złożenia wywózowej deklaracji skróconej zgodnie z art. 842a ust. 4 są wyprowadzane z obszaru celnego Wspólnoty, analizę ryzyka przeprowadza się, gdy jest to wymagane, po przedstawieniu towarów i na podstawie dokumentów lub innych informacji dotyczących towarów.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 1 pkt 1–13 oraz 15–29 stosuje się od dnia 1 stycznia 2011 r. Jednakże w przypadku gdy wywóz rozpoczął się przed dniem 1 stycznia 2011 r. z zastosowaniem towarzyszącego dokumentu urzędowego zgodnie z art. 793c ust. 1, urząd celny wyprowadzenia stosuje środki określone w art. 793c począwszy od tej daty.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 maja 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 431/2010**z dnia 20 maja 2010 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 21 maja 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 maja 2010 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jean-Luc DEMARTY**Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	MA	70,0
	MK	66,4
	TN	71,5
	TR	61,3
	ZZ	67,3
0707 00 05	MA	46,5
	MK	52,3
	TR	118,3
	ZZ	72,4
0709 90 70	TR	121,1
	ZZ	121,1
0805 10 20	EG	55,7
	IL	54,7
	MA	51,0
	PY	48,3
	TN	51,1
	TR	49,3
	ZA	73,7
	ZZ	54,8
0805 50 10	AR	94,0
	BR	117,8
	TR	87,6
	ZA	74,1
	ZZ	93,4
0808 10 80	AR	85,3
	BR	75,2
	CA	69,6
	CL	80,9
	CN	81,8
	MK	26,7
	NZ	114,3
	US	122,8
	UY	77,5
	ZA	84,8
	ZZ	81,9

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 432/2010**z dnia 20 maja 2010 r.****ustalające refundacje wywozowe w odniesieniu do mleka i przetworów mlecznych**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 164 ust. 2 w powiązaniu z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 162 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że różnica pomiędzy cenami produktów określonych w załączniku I część XVI wymienionego rozporządzenia na rynku światowym i we Wspólnocie może zostać pokryta refundacjami wywozowymi.
- (2) Biorąc pod uwagę aktualną sytuację na rynku mleka i przetworów mlecznych, refundacje wywozowe powinny zostać ustanowione zgodnie z zasadami i niektórymi kryteriami przewidzianymi w art. 162, 163, 164, 167, 169 i 170 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.
- (3) Artykuł 164 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że refundacje wywozowe mogą zostać zróżnicowane w zależności od miejsca przeznaczenia, zwłaszcza jeżeli jest to konieczne ze względu na sytuację na rynku światowym, szczególne wymogi niektórych rynków lub zobowiązania wynikające z umów zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu.

- (4) Refundacje wywozowe dla Republiki Dominikańskiej zostały zróżnicowane celem uwzględnienia obniżonych stawek celnych stosowanych przy przywozie w ramach kontyngentu taryfowego na mocy Protokołu ustaleń między Wspólnotą Europejską a Republiką Dominikańską w sprawie ochrony przywozu mleka w proszku w Republice Dominikańskiej ⁽²⁾ zatwierdzonego decyzją Rady 98/486/WE ⁽³⁾. W wyniku zmian sytuacji rynkowej w Republice Dominikańskiej, które charakteryzuje wzrost konkurencji na rynku mleka w proszku, kontyngent nie jest już w pełni wykorzystywany. W celu maksymalnego wykorzystania kontyngentu należy znieść zróżnicowanie refundacji wywozowych dla Republiki Dominikańskiej.
- (5) Rozporządzeniem Komisji (UE) nr 326/2010 ⁽⁴⁾, zmieniającym rozporządzenie (EWG) nr 3846/87 z dnia 17 grudnia 1987 r. ustanawiające nomenklaturę produktów rolnych do celów refundacji wywozowych ⁽⁵⁾, dodano do nomenklatury produktów rolnych określone kody produktów dotyczące serów. Kody te należy zatem uwzględnić w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (6) Komitet Zarządzający ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje wywozowe przewidziane w art. 164 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 przyznaje się w odniesieniu do produktów i ilości określonych w załączniku do niniejszego rozporządzenia, z zastrzeżeniem warunku, o którym mowa w art. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1187/2009 ⁽⁶⁾.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 21 maja 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 maja 2010 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 218 z 6.8.1998, s. 46.

⁽³⁾ Dz.U. L 218 z 6.8.1998, s. 45.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 100 z 22.4.2010, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 366 z 24.12.1987, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 318 z 4.12.2009, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Refundacje wywozowe w odniesieniu do mleka i przetworów mlecznych stosowane od dnia 21 maja 2010 r.

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji	Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
0401 30 31 9100	L20	EUR/100 kg	0,00	0402 29 19 9900	L20	EUR/100 kg	0,00
0401 30 31 9400	L20	EUR/100 kg	0,00	0402 29 99 9100	L20	EUR/100 kg	0,00
0401 30 31 9700	L20	EUR/100 kg	0,00	0402 29 99 9500	L20	EUR/100 kg	0,00
0401 30 39 9100	L20	EUR/100 kg	0,00	0402 91 10 9370	L20	EUR/100 kg	0,00
0401 30 39 9400	L20	EUR/100 kg	0,00	0402 91 30 9300	L20	EUR/100 kg	0,00
0401 30 39 9700	L20	EUR/100 kg	0,00	0402 91 99 9000	L20	EUR/100 kg	0,00
0401 30 91 9100	L20	EUR/100 kg	0,00	0402 99 10 9350	L20	EUR/100 kg	0,00
0401 30 99 9100	L20	EUR/100 kg	0,00	0402 99 31 9300	L20	EUR/100 kg	0,00
0401 30 99 9500	L20	EUR/100 kg	0,00	0403 90 11 9000	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 10 11 9000	L20	EUR/100 kg	0,00	0403 90 13 9200	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 10 19 9000	L20	EUR/100 kg	0,00	0403 90 13 9300	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 10 99 9000	L20	EUR/100 kg	0,00	0403 90 13 9500	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 11 9200	L20	EUR/100 kg	0,00	0403 90 13 9900	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 11 9300	L20	EUR/100 kg	0,00	0403 90 33 9400	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 11 9500	L20	EUR/100 kg	0,00	0403 90 59 9310	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 11 9900	L20	EUR/100 kg	0,00	0403 90 59 9340	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 17 9000	L20	EUR/100 kg	0,00	0403 90 59 9370	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 19 9300	L20	EUR/100 kg	0,00	0404 90 21 9120	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 19 9500	L20	EUR/100 kg	0,00	0404 90 21 9160	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 19 9900	L20	EUR/100 kg	0,00	0404 90 23 9120	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 91 9100	L20	EUR/100 kg	0,00	0404 90 23 9130	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 91 9200	L20	EUR/100 kg	0,00	0404 90 23 9140	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 91 9350	L20	EUR/100 kg	0,00	0404 90 23 9150	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 99 9100	L20	EUR/100 kg	0,00	0404 90 81 9100	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 99 9200	L20	EUR/100 kg	0,00	0404 90 83 9110	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 99 9300	L20	EUR/100 kg	0,00	0404 90 83 9130	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 99 9400	L20	EUR/100 kg	0,00	0404 90 83 9150	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 99 9500	L20	EUR/100 kg	0,00	0404 90 83 9170	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 99 9600	L20	EUR/100 kg	0,00	0405 10 11 9500	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 99 9700	L20	EUR/100 kg	0,00	0405 10 11 9700	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 29 15 9200	L20	EUR/100 kg	0,00				
0402 29 15 9300	L20	EUR/100 kg	0,00				
0402 29 15 9500	L20	EUR/100 kg	0,00				
0402 29 19 9300	L20	EUR/100 kg	0,00				
0402 29 19 9500	L20	EUR/100 kg	0,00				

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji	Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
0405 10 19 9500	L20	EUR/100 kg	0,00	0406 30 39 9500	L04	EUR/100 kg	0,00
0405 10 19 9700	L20	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0405 10 30 9100	L20	EUR/100 kg	0,00	0406 30 39 9700	L04	EUR/100 kg	0,00
0405 10 30 9300	L20	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0405 10 30 9700	L20	EUR/100 kg	0,00	0406 30 39 9930	L04	EUR/100 kg	0,00
0405 10 50 9500	L20	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0405 10 50 9700	L20	EUR/100 kg	0,00	0406 30 39 9950	L04	EUR/100 kg	0,00
0405 10 90 9000	L20	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0405 20 90 9500	L20	EUR/100 kg	0,00	0406 40 50 9000	L04	EUR/100 kg	0,00
0405 20 90 9700	L20	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0405 90 10 9000	L20	EUR/100 kg	0,00	0406 40 90 9000	L04	EUR/100 kg	0,00
0405 90 90 9000	L20	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 10 20 9640	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 40 90 9000	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 10 20 9650	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 13 9000	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 10 20 9830	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 15 9100	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 10 20 9850	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 17 9100	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 20 90 9913	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 21 9900	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 20 90 9915	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 23 9900	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 20 90 9917	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 25 9900	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 20 90 9919	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 27 9900	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 30 31 9730	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 29 9100	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 30 31 9930	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 29 9300	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 30 31 9950	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 32 9119	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
				0406 90 35 9190	L04	EUR/100 kg	0,00
					L40	EUR/100 kg	0,00
				0406 90 35 9990	L04	EUR/100 kg	0,00
					L40	EUR/100 kg	0,00
				0406 90 37 9000	L04	EUR/100 kg	0,00
					L40	EUR/100 kg	0,00
				0406 90 61 9000	L04	EUR/100 kg	0,00
					L40	EUR/100 kg	0,00

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji	Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
0406 90 63 9100	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 86 9200	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 63 9900	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 86 9400	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 69 9910	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 86 9900	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 73 9900	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 87 9300	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 75 9900	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 87 9400	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 76 9300	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 87 9951	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 76 9400	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 87 9971	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 76 9500	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 87 9973	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 78 9100	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 87 9974	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 78 9300	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 87 9975	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 79 9900	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 87 9979	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 81 9900	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 88 9300	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 85 9930	L04	EUR/100 kg	0,00	0406 90 88 9500	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00		L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 85 9970	L04	EUR/100 kg	0,00				
	L40	EUR/100 kg	0,00				

Miejsca przeznaczenia są określone w następujący sposób:

L20: Wszystkie miejsca przeznaczenia z wyjątkiem:

- krajów trzecich: Andory, Stolicy Apostolskiej (Państwa Watykańskiego), Lichtensteinu i Stanów Zjednoczonych Ameryki;
- terytoriów państw członkowskich UE niebędących częścią obszaru celnego Wspólnoty: Wysp Owczych, Grenlandii, wyspy Helgoland, Ceuty, Melilli, gmin Livigno i Campione d'Italia oraz obszarów Republiki Cypryjskiej, nad którymi Rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje faktycznej kontroli;
- terytoriów europejskich, za których stosunki zewnętrzne odpowiedzialne jest państwo członkowskie i które nie stanowią części obszaru celnego Wspólnoty; Gibraltaru;
- do miejsc przeznaczenia, o których mowa w art. 33 ust. 1, art. 41 ust. 1 i art. 42 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 612/2009 (Dz.U. L 186 z 17.7.2009, s. 1).

L04: Albania, Bośnia i Hercegowina, Serbia, Kosowo (*), Czarnogóra i Była Jugosłowiańska Republika Macedonii.

L40: Wszystkie miejsca przeznaczenia z wyjątkiem:

- krajów trzecich: L04, Andory, Islandii, Lichtensteinu, Norwegii, Szwajcarii, Stolicy Apostolskiej (Państwa Watykańskiego), Stanów Zjednoczonych Ameryki, Chorwacji, Turcji, Australii, Kanady, Nowej Zelandii i Republiki Południowej Afryki;
- terytoriów państw członkowskich UE niebędących częścią obszaru celnego Wspólnoty: Wysp Owczych, Grenlandii, wyspy Helgoland, Ceuty, Melilli, gmin Livigno i Campione d'Italia oraz obszarów Republiki Cypryjskiej, nad którymi Rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje faktycznej kontroli;
- terytoriów europejskich, za których stosunki zewnętrzne odpowiedzialne jest państwo członkowskie i które nie stanowią części obszaru celnego Wspólnoty; Gibraltaru;
- do miejsc przeznaczenia, o których mowa w art. 33 ust. 1, art. 41 ust. 1 i art. 42 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 612/2009 (Dz.U. L 186 z 17.7.2009, s. 1).

(*) Zgodnie z rezolucją 1244 Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych z dnia 10 czerwca 1999 r.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 433/2010**z dnia 20 maja 2010 r.****w sprawie nieprzyznania refundacji wywozowych do masła w ramach stałego zaproszenia do składania ofert przetargowych otwartego rozporządzeniem (WE) nr 619/2008**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 164 ust. 2 w powiązaniu z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 619/2008 z dnia 27 czerwca 2008 r. otwierające stały przetarg na refundacje wywozowe dotyczące niektórych przetworów mlecznych ⁽²⁾ przewiduje procedurę stałego zaproszenia do składania ofert przetargowych.
- (2) Zgodnie z art. 6 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1454/2007 z dnia 10 grudnia 2007 r. ustanawiającego wspólne zasady określania procedury przetargowej w odniesieniu do ustalania refundacji wywozowych na

niektóre produkty rolne ⁽³⁾ oraz po dokonaniu analizy ofert przedstawionych w odpowiedzi na to zaproszenie do składania ofert, nie przyznaje się żadnych refundacji w okresie składania ofert kończącym się dnia 18 maja 2010 r.

- (3) Komitet Zarządzający ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącą,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W ramach stałego zaproszenia do składania ofert przetargowych otwartego rozporządzeniem (WE) nr 619/2008 w okresie składania ofert kończącym się dnia 18 maja 2010 r. nie przyznaje się żadnej refundacji dla produktów i krajów przeznaczenia wymienionych odpowiednio w art. 1 lit. a) oraz b) oraz art. 2 wymienionego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 21 maja 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 maja 2010 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 168 z 28.6.2008, s. 20.

⁽³⁾ Dz.U. L 325 z 11.12.2007, s. 69.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 434/2010**z dnia 20 maja 2010 r.****w sprawie nieprzyznania refundacji wywozowej do odtłuszczonego mleka w proszku w ramach stałego zaproszenia do składania ofert przetargowych otwartego rozporządzeniem (WE) nr 619/2008**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 164 ust. 2 w powiązaniu z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 619/2008 z dnia 27 czerwca 2008 r. otwierające stały przetarg na refundacje wywozowe dotyczące niektórych przetworów mlecznych ⁽²⁾ przewiduje procedurę stałego zaproszenia do składania ofert przetargowych.
- (2) Zgodnie z art. 6 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1454/2007 z dnia 10 grudnia 2007 r. ustanawiającego wspólne zasady określania procedury przetargowej w odniesieniu do ustalania refundacji wywozowych na

niektóre produkty rolne ⁽³⁾ oraz po dokonaniu analizy ofert przedstawionych w odpowiedzi na to zaproszenie do składania ofert, nie przyznaje się żadnych refundacji w okresie składania ofert kończącym się dnia 18 maja 2010 r.

- (3) Komitet Zarządzający ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W ramach stałego zaproszenia do składania ofert przetargowych otwartego rozporządzeniem (WE) nr 619/2008 w okresie składania ofert kończącym się dnia 18 maja 2010 r. nie przyznaje się żadnej refundacji dla produktów i miejsc przeznaczenia wymienionych odpowiednio w art. 1 lit. c) oraz w art. 2 wymienionego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 21 maja 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 maja 2010 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 168 z 28.6.2008, s. 20.

⁽³⁾ Dz.U. L 325 z 11.12.2007, s. 69.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 435/2010**z dnia 20 maja 2010 r.****ustalające stawki refundacji stosowane do mleka i produktów mlecznych wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 164 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 162 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, iż różnica między cenami na rynku światowym produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. p) i wymienionych w części XVI załącznika I do tego rozporządzenia a cenami wewnątrz Unii może zostać pokryta refundacją wywozową, gdy produkty te są wywożone jako towary wymienione w części IV załącznika XX do wymienionego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1043/2005 z dnia 30 czerwca 2005 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 3448/93 w odniesieniu do systemu przyznawania refundacji wywozowych dla niektórych produktów rolnych wywożonych w postaci towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu oraz kryteriów dla ustalania wysokości kwot takich refundacji ⁽²⁾, określa produkty, dla których należy ustalić stawkę refundacji, stosowaną w przypadku gdy produkty te są wywożone jako towary wymienione w części IV załącznika XX do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.
- (3) Zgodnie z art. 14 akapit drugi lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 stawkę refundacji dla 100 kg każdego z przedmiotowych produktów podstawowych ustala się na taki sam okres jak okres uwzględniany przy ustalaniu refundacji dla takich samych produktów, wywożonych w stanie nieprzetworzonym.
- (4) Artykuł 162 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że refundacja wywozowa stosowana do produktu będącego składnikiem towaru nie może być wyższa niż ta obowiązująca w stosunku do tego samego produktu wywożonego bez dalszego przetwarzania.
- (5) W przypadku niektórych produktów mlecznych wywożonych w formie towarów nieobjętych załącznikiem I do

Traktatu istnieje ryzyko, że w przypadku ustalenia z wyprzedzeniem wysokich stawek refundacji, zobowiązania dotyczące tych refundacji mogą być zagrożone. Aby uniknąć tego ryzyka, konieczne jest podjęcie stosownych działań zapobiegawczych, nie wykluczając jednak możliwości zawarcia kontraktów długoterminowych. Ustalenie określonej stawki refundacji dla celów ustalenia refundacji z wyprzedzeniem w odniesieniu do tych produktów powinno umożliwić osiągnięcie tych dwóch celów.

- (6) Artykuł 15 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 stanowi, że przy ustalaniu stawek refundacji należy uwzględnić, w stosownych przypadkach, pomoc finansową oraz inne środki o skutku równoważnym, stosowane zgodnie z rozporządzeniem o jednolitej wspólnej organizacji rynku we wszystkich państwach członkowskich w odniesieniu do produktów podstawowych wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 lub do produktów zasymilowanych.
- (7) Artykuł 100 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że dopłaty przyznawane są do produkowanego w Unii mleka odtłuszczonego przetwarzanego na kazeinę, o ile mleko i kazeina produkowana z tego mleka spełniają pewne wymagania.
- (8) Komitet Zarządzający ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącą,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Stawki refundacji, stosowane do produktów podstawowych wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 i w części XVI załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 oraz wywożonych jako towary wymienione w części IV załącznika XX do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, ustala się na poziomie podanym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 21 maja 2010 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 172 z 5.7.2005, s. 24.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 maja 2010 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Heinz ZOUREK*

Dyrektor Generalny ds. Przedsiębiorstw i Przemysłu

ZAŁĄCZNIK

Stawki refundacji obowiązujące od dnia 21 maja 2010 r. w odniesieniu do niektórych produktów mlecznych wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu ⁽¹⁾

(EUR/100 kg)

Kod CN	Opis	Stawka refundacji	
		W przypadku wcześniejszego wyznaczenia refundacji	W innych przypadkach
ex 0402 10 19	Mleko w proszku, w granulkach bądź w innej formie stałej, o wagowej zawartości tłuszczu do 1,5 %, bez dodatku cukru bądź innych środków słodzących (PG 2):		
	a) w przypadku wywozu towarów o kodzie CN 3501	—	—
	b) w przypadku wywozu pozostałych towarów	0,00	0,00
ex 0402 21 19	Mleko w proszku, w granulkach bądź w innej formie stałej, o wagowej zawartości tłuszczu równej 26 %, bez dodatku cukru bądź innych środków słodzących (PG 3)	0,00	0,00
ex 0405 10	Masło o wagowej zawartości tłuszczu równej 82 % (PG 6):		
	a) w przypadku wywozu towarów o kodzie CN 2106 90 98 o wagowej zawartości tłuszczu mleka przekraczającej 40 %	0,00	0,00
	b) w przypadku wywozu pozostałych towarów	0,00	0,00

⁽¹⁾ Stawki określone w niniejszym załączniku nie mają zastosowania do wywozu:

- do krajów trzecich: Andory, Stolicy Apostolskiej (Państwa Watykańskiego), Liechtensteinu, Stanów Zjednoczonych Ameryki oraz do towarów wymienionych w tabelach I i II protokołu 2 do umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. wywożonych do Konfederacji Szwajcarskiej;
- na terytoria państw członkowskich UE, które nie stanowią części obszaru celnego Wspólnoty: do Ceuty, Melilli, gmin Livigno i Campione d'Italia, na wyspę Helgoland, Grenlandię, Wyspy Owcze oraz na obszary Republiki Cypryjskiej, nad którymi Rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje faktycznej kontroli;
- na terytoria europejskie, za których stosunki zewnętrzne odpowiedzialne jest państwo członkowskie, oraz terytoria nienależące do obszaru celnego Wspólnoty: Gibraltar;
- do miejsc przeznaczenia, o których mowa w art. 33 ust. 1, art. 41 ust. 1 i art. 42 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 612/2009 (Dz.U. L 186 z 17.7.2009, s. 1).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 436/2010**z dnia 20 maja 2010 r.****ustalające ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1484/95**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 143,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 614/2009 z dnia 7 lipca 2009 r. w sprawie wspólnego systemu handlu albuminami jaj i mleka ⁽²⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1484/95 ⁽³⁾ ustanowiono szczegółowe zasady stosowania systemu dodatkowych należności celnych przywozowych oraz ustalono ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj.
- (2) Z regularnych kontroli danych, na podstawie których są określane ceny reprezentatywne dla produktów w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu

do albumin jaj wynika, że należy zmienić ceny reprezentatywne w przywozie niektórych produktów uwzględniając wahania cen w zależności od pochodzenia tych produktów. Należy zatem opublikować ceny reprezentatywne.

- (3) Ze względu na sytuację na rynku zmianę tę należy jak najszybciej zastosować.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 1484/95 zastępuje się załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 maja 2010 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 181 z 14.7.2009, s. 8.

⁽³⁾ Dz.U. L 145 z 29.6.1995, s. 47.

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 20 maja 2010 r. ustalającego ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1484/95

„ZAŁĄCZNIK I

Kod CN	Opis produktu	Cena reprezentatywna (EUR/100 kg)	Zabezpieczenie określone w art. 3 ust. 3 (EUR/100 kg)	Pochodzenie ⁽¹⁾
0207 12 10	Kurczaki oskubane i wypatroszone, bez głów i łap oraz bez szyj, serc, wątróbek i żołądków, znane jako »kurczaki 70 %« lub inaczej prezentowane, mrożone	121,5	0	AR
		122,5	0	TH
0207 12 90	Kurczaki oskubane i wypatroszone, bez głów i łap oraz bez szyj, serc, wątróbek i żołądków, znane jako »kurczaki 65 %« lub inaczej prezentowane, mrożone	124,5	0	BR
		116,3	1	AR
0207 14 10	Kawałki bez kości z drobiu z gatunku <i>Gallus domesticus</i> , mrożone	206,8	28	BR
		218,9	24	AR
		294,2	2	CL
0207 14 60	Nogi z kurczaka, mrożone	102,7	12	BR
0207 25 10	Indyki oskubane i wypatroszone, bez głów i łap, ale z szypkami, sercami, wątróbkami i żołądkami, znane jako »indyki 80 %«, mrożone	146,0	4	BR
0207 27 10	Kawałki bez kości z indyków, mrożone	242,1	16	BR
		293,9	1	CL
0408 11 80	Żółtka jaj	327,8	0	AR
0408 91 80	Żółtka jaj	343,8	0	AR
1602 32 11	Przetwory niegotowane z drobiu z gatunku <i>Gallus domesticus</i>	283,0	1	BR
		311,4	0	TH
3502 11 90	Albumina jaja suszona	561,5	0	AR

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod »ZZ« oznacza »inne pochodzenie«.

DECYZJE

DECYZJA RADY

z dnia 19 stycznia 2010 r.

w sprawie istnienia nadmiernego deficytu w Austrii

(2010/282/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 126 ust. 6 w związku z art. 126 ust. 13 i art. 136,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając uwagi przedstawione przez Austrię,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 126 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej państwa członkowskie unikają nadmiernego deficytu budżetowego.
- (2) Pakt na rzecz stabilności i wzrostu opiera się na dążeniu do zapewnienia solidnych finansów państwa jako środka służącego umocnieniu warunków stabilności cen oraz silnego, trwałego wzrostu, sprzyjającego tworzeniu nowych miejsc pracy.
- (3) Procedura nadmiernego deficytu określona w art. 126 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz wyjaśniona w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu⁽¹⁾, które jest częścią Paktu na rzecz stabilności i wzrostu, przewiduje podjęcie decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu. Rozporządzenie (WE) nr 1467/97 zawiera też przepisy dotyczące wdrożenia art. 104 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, który stał się art. 126 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Załączony do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej Protokół w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu zawiera dalsze postanowienia dotyczące wdrażania

procedury nadmiernego deficytu. Szczegółowe zasady i definicje w zakresie stosowania postanowień tego protokołu określono w rozporządzeniu Rady (WE) nr 479/2009⁽²⁾.

- (4) Przeprowadzona w 2005 r. reforma Paktu na rzecz stabilności i wzrostu miała na celu wzmocnienie jego skuteczności i podstaw gospodarczych oraz ochronę stabilności finansów publicznych w perspektywie długoterminowej. W szczególności jej celem było, by na wszystkich etapach procedury nadmiernego deficytu w pełni uwzględniono kontekst gospodarczy i budżetowy. W związku z powyższym Pakt na rzecz stabilności i wzrostu zawiera ramy wspierające realizację polityki rządu mającej na celu szybkie przywrócenie dobrego stanu finansów publicznych z uwzględnieniem sytuacji gospodarczej.
- (5) Postanowienia art. 104 ust. 5 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, który stał się art. 126 ust. 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, nakładają na Komisję obowiązek skierowania opinii do Rady w przypadku uznania przez Komisję, że w państwie członkowskim istnieje nadmierny deficyt lub że taki deficyt może wystąpić. Uwzględniwszy swoje sprawozdanie opracowane zgodnie z art. 104 ust. 3 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, który stał się art. 126 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, oraz opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego wydaną zgodnie z art. 104 ust. 4 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, który stał się art. 126 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Komisja stwierdziła, że w Austrii istnieje nadmierny deficyt. W związku z tym dnia 11 listopada 2009 r. Komisja przedstawiła Radzie stosowną opinię w sprawie Austrii⁽³⁾.
- (6) Art. 126 ust. 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej stanowi, że Rada po dokonaniu ogólnej oceny, a przed podjęciem decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu, zobowiązana jest rozważyć ewentualne uwagi zgłaszane przez dane państwo członkowskie. W przypadku Austrii ogólna ocena prowadzi do wniosków zawartych w niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 145 z 10.6.2009, s. 1.

⁽³⁾ Wszystkie dokumenty związane z procedurą nadmiernego deficytu dotyczącą Austrii dostępne są na następującej stronie internetowej: http://ec.europa.eu/economy_finance/netstartsearch/pdfsearch/pdf.cfm?mode=_m2

- (7) Zgodnie z danymi przekazanymi przez władze Austrii w październiku 2009 r., planuje się, że deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych w 2009 r. wyniesie 3,9 % PKB, a zatem przekroczy wartość referencyjną ustaloną na poziomie 3 % PKB i nie osiągnie bliskiego jej poziomu. Na podstawie prognozy służb Komisji z jesieni 2009 r. planowane przekroczenie wartości referencyjnej może zostać uznane za przekroczenie mające charakter wyjątkowy w rozumieniu postanowień Traktatu i Paktu na rzecz stabilności i wzrostu. Wynika ono w szczególności ze znacznego pogorszenia koniunktury gospodarczej w rozumieniu Traktatu oraz Paktu na rzecz stabilności i wzrostu. Zgodnie z prognozą służb Komisji z jesieni 2009 r. przewiduje się, że w 2009 r. realny PKB w Austrii gwałtownie spadnie (o 3,7 %). Recesja odzwierciedla gwałtowny spadek inwestycji prywatnych i handlu zagranicznego w zorientowanym na eksport sektorze produkcyjnym, na skutek kryzysu finansowego i spowolnienia gospodarczego na świecie, w szczególności znacznego pogorszenia perspektyw wzrostu głównych partnerów handlowych (strefa euro, Europa Środkowo-Wschodnia). Ponadto nie można uznać, że planowane przekroczenie wartości referencyjnej ma charakter tymczasowy. Według prognozy służb Komisji z jesieni 2009 r., w której uwzględniono środki budżetowe przyjęte w bieżącym roku, przy założeniu niezmiennego kursu polityki deficyt w 2010 r. zwiększy się do poziomu 5,5 %, a w roku 2011 wyniesie 5,3 % PKB. Przewidziane w Traktacie kryterium dotyczące deficytu nie jest spełnione.
- (8) Zgodnie z danymi przekazanymi przez władze Austrii w październiku 2009 r., od 2008 r. dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych kształtuje się powyżej wartości referencyjnej wynoszącej 60 % PKB, i planuje się, że jego wysokość w 2009 r. wyniesie 68,2 % PKB. W prognozie służb Komisji z jesieni 2009 r. przewiduje się dalszy wzrost relacji długu do PKB do poziomu 73,9 % w 2010 r. i 77 % PKB w roku 2011. Nie można uznać, że relacja długu do PKB zmniejsza się dostatecznie i zbliża się do wartości referencyjnej w zadowalającym tempie w rozumieniu Traktatu i Paktu na rzecz stabilności i wzrostu. Przewidziane w Traktacie kryterium dotyczące długu nie jest spełnione.
- (9) Zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1467/97 „istotne czynniki” mogą zostać uwzględnione w procesie podejmowania decyzji Rady w sprawie istnienia nadmiernego deficytu zgodnie z art. 126 ust. 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej wyłącznie wtedy, gdy spełniony jest podwójny warunek: deficyt zbliża się do wartości referencyjnej oraz przekroczenie przez niego tej wartości ma charakter tymczasowy. W przypadku Austrii ten podwójny warunek nie jest spełniony. Dlatego też istotne czynniki nie zostały uwzględnione w procesie podejmowania niniejszej decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Z ogólnej oceny wynika, że w Austrii istnieje nadmierny deficyt.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Austrii.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 stycznia 2010 r.

W imieniu Rady
E. SALGADO
Przewodniczący

DECYZJA RADY

z dnia 19 stycznia 2010 r.

w sprawie istnienia nadmiernego deficytu w Belgii

(2010/283/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 126 ust. 6, w związku z art. 126 ust. 13 i art. 136,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając uwagi przedstawione przez Belgię,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 126 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej państwa członkowskie unikają nadmiernego deficytu budżetowego.
- (2) Pakt stabilności i wzrostu opiera się na dążeniu do zapewnienia solidnych finansów państwa jako środka służącego umocnieniu warunków stabilności cen oraz silnego, trwałego wzrostu, sprzyjającego tworzeniu nowych miejsc pracy.
- (3) Procedura nadmiernego deficytu określona w art. 126 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz wyjaśniona w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu⁽¹⁾, które jest częścią Paktu na rzecz stabilności i wzrostu, przewiduje podjęcie decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu. Rozporządzenie (WE) nr 1467/97 ustanawia również przepisy w celu wykonania art. 104 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, który stał się art. 126 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Załączony do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej Protokół w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu zawiera dalsze postanowienia dotyczące wdrażania procedury nadmiernego deficytu. Szczegółowe zasady i definicje w zakresie stosowania postanowień tego protokołu określono w rozporządzeniu Rady (WE) nr 479/2009⁽²⁾.
- (4) Przeprowadzona w 2005 r. reforma paktu stabilności i wzrostu miała na celu wzmocnienie jego skuteczności i podstaw gospodarczych oraz ochronę stabilności finansów publicznych w perspektywie długoterminowej. W szczególności jej celem było, by na wszystkich etapach procedury nadmiernego deficytu w pełni uwzględniono kontekst gospodarczy i budżetowy. W związku z powyższym Pakt na rzecz stabilności i wzrostu zawiera ramy wspierające realizację polityki

rządu mającej na celu szybkie przywrócenie dobrego stanu finansów publicznych, z uwzględnieniem sytuacji gospodarczej.

- (5) Art. 104 ust. 5 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, który stał się art. 126 ust. 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej nałożyły na Komisję obowiązek skierowania opinii do Rady w przypadku uznania przez Komisję, że w państwie członkowskim istniał nadmierny deficyt lub że taki deficyt mógł wystąpić. Uwzględniwszy swoje sprawozdanie opracowane zgodnie z art. 104 ust. 3 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, który stał się art. 126 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego wydaną zgodnie z art. 104 ust. 4 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, który stał się art. 126 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Komisja stwierdziła, że w Belgii istniał nadmierny deficyt. W związku z tym dnia 11 listopada 2009 r. Komisja przedstawiła Radzie stosowną opinię w sprawie Belgii⁽³⁾.
- (6) Art. 126 ust. 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej stanowi, że Rada po dokonaniu ogólnej oceny, a przed podjęciem decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu, zobowiązana jest rozważyć ewentualne uwagi zgłaszane przez dane państwo członkowskie. W przypadku Belgii ogólna ocena prowadzi do wniosków zawartych w niniejszej decyzji.
- (7) Zgodnie z danymi przekazanymi przez władze Belgii w październiku 2009 r., planuje się, że deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych w 2009 r. wyniesie 5,9 % PKB, a zatem przekroczy wartość referencyjną ustaloną na poziomie 3 % PKB i nie osiągnie bliskiego jej poziomu. Planowane przekroczenie wartości referencyjnej może być uznane za wyjątkowe w rozumieniu Traktatu oraz Paktu na rzecz stabilności i wzrostu. W szczególności wynika ono m.in. ze znacznego pogorszenia koniunktury gospodarczej w rozumieniu Traktatu oraz Paktu na rzecz stabilności i wzrostu. W prognozie służb Komisji z jesieni 2009 r. przewiduje się, że w 2009 r. PKB zmniejszy się o 2,9 %, a w 2010 r. wzrośnie o 0,6 %. Ponadto również na podstawie prognozy z jesieni 2009 r., planowane przekroczenie wartości referencyjnej nie może zostać uznane za tymczasowe, ponieważ przewiduje się, że w latach 2010 i 2011 deficyt ustabilizuje się na poziomie 5,8 % PKB, uwzględniając środki konsolidacyjne, które zostały już dostatecznie określone. Przewidziane w Traktacie kryterium deficytu nie jest spełnione.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 145 z 10.6.2009, s. 1.

⁽³⁾ Wszystkie dokumenty związane z procedurą nadmiernego deficytu dotyczącą Belgii dostępne są na następującej stronie internetowej: http://ec.europa.eu/economy_finance/netstartsearch/pdfsearch/pdf.cfm?mode=_m2

- (8) Dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych stale spadał, zmniejszając się ze 134 % PKB w 1993 r. do 84 % PKB w 2007 r. W 2008 r. operacje mające na celu stabilizację sektora finansowego doprowadziły do zwiększenia długu w relacji do PKB do prawie 90 %. W związku z tym relacja ta znacznie przekroczyła wartość referencyjną wynoszącą 60 % PKB. Zgodnie z danymi przekazanymi przez władze Belgii w październiku 2009 r. planuje się obecnie, że dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych wyniesie w 2009 r. 97,6 % PKB. W prognozie służb Komisji z jesieni 2009 r. przewiduje się wzrost relacji długu do PKB do poziomu ok. 97 % w 2009 r., 101 % w 2010 r. i 104 % w 2011 r. Nie można uznać, że relacja długu do PKB zmniejsza się dostatecznie i zbliża się do wartości referencyjnej w zadowalającym tempie w rozumieniu Traktatu i Paktu na rzecz stabilności i wzrostu. Przewidziane w Traktacie kryterium długu nie jest spełnione.
- (9) Zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1467/97 „istotne czynniki” mogą zostać uwzględnione w procesie podejmowania decyzji Rady w sprawie istnienia nadmiernego deficytu zgodnie z art. 126 ust. 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej wyłącznie wtedy, gdy spełniony jest podwójny warunek: deficyt pozostaje

bliski wartości referencyjnej oraz przekroczenie przez niego tej wartości ma charakter tymczasowy. W przypadku Belgii ten podwójny warunek nie jest spełniony. Dlatego też istotne czynniki nie zostały uwzględnione w procesie podejmowania niniejszej decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Z ogólnej oceny wynika, że w Belgii istnieje nadmierny deficyt.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Belgii.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 stycznia 2010 r.

W imieniu Rady
E. SALGADO
Przewodniczący

DECYZJA RADY

z dnia 19 stycznia 2010 r.

w sprawie istnienia nadmiernego deficytu w Republice Czeskiej

(2010/284/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 126 ust. 7, w związku z art. 126 ust. 13,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając uwagi przedstawione przez Republikę Czeską,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 126 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej państwa członkowskie unikają nadmiernego deficytu budżetowego.
- (2) Pakt stabilności i wzrostu opiera się na dążeniu do zapewnienia solidnych finansów państwa jako środka służącego umocnieniu warunków stabilności cen oraz silnego, trwałego wzrostu, sprzyjającego tworzeniu nowych miejsc pracy.
- (3) Procedura nadmiernego deficytu określona w art. 126 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz wyjaśniona w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu⁽¹⁾, które jest częścią paktu stabilności i wzrostu, przewiduje podjęcie decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu. Rozporządzenie (WE) nr 1467/97 ustanawia również przepisy w celu wykonania art. 104 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, który stał się art. 126 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Załączony do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej Protokół w sprawie procedury nadmiernego deficytu zawiera dalsze postanowienia dotyczące wdrażania procedury nadmiernego deficytu. Szczegółowe zasady i definicje w zakresie stosowania postanowień tego Protokołu określono w rozporządzeniu Rady (WE) nr 479/2009⁽²⁾.
- (4) Przeprowadzona w 2005 r. reforma paktu stabilności i wzrostu miała na celu wzmocnienie jego skuteczności i podstaw gospodarczych oraz ochronę stabilności

finansów publicznych w perspektywie długoterminowej. W szczególności jej celem było, by na wszystkich etapach procedury nadmiernego deficytu w pełni uwzględniono kontekst gospodarczy i budżetowy. W związku z powyższym pakt stabilności i wzrostu zawiera ramy wspierające realizację polityki rządu mającej na celu szybkie przywrócenie dobrego stanu finansów publicznych z uwzględnieniem sytuacji gospodarczej.

- (5) Artykuł 104 ust. 5 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, który stał się art. 126 ust. 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, nakłożył na Komisję obowiązek skierowania opinii do Rady w przypadku uznania przez Komisję, że w państwie członkowskim istniał nadmierny deficyt lub że taki deficyt mógł wystąpić. Uwzględniwszy swoje sprawozdanie opracowane zgodnie z art. 104 ust. 3 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, który stał się art. 126 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, oraz uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego wydaną zgodnie z art. 104 ust. 4 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, który stał się art. 126 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Komisja stwierdziła, że w Republice Czeskiej istnieje nadmierny deficyt. W związku z tym dnia 11 listopada 2009 r.⁽³⁾ Komisja przedstawiła Radzie stosowną opinię w sprawie Republiki Czeskiej.
- (6) Artykuł 126 ust. 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej stanowi, że Rada po dokonaniu ogólnej oceny, a przed podjęciem decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu, zobowiązana jest rozważyć wszelkie uwagi zgłaszane przez dane państwo członkowskie. W przypadku Republiki Czeskiej ogólna ocena prowadzi do wniosków zawartych w niniejszej decyzji.
- (7) Zgodnie z danymi przekazanymi przez władze Republiki Czeskiej w październiku 2009 r. planuje się, że deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych w 2009 r. wyniesie 6,6 % PKB, a zatem przekroczy wartość referencyjną ustaloną na poziomie 3 % PKB i nie osiągnie bliskiego jej poziomu. Na podstawie prognozy służb Komisji z jesieni 2009 r. planowane przekroczenie wartości referencyjnej może zostać uznane za przekroczenie mające charakter wyjątkowy w rozumieniu postanowień Traktatu i paktu stabilności i wzrostu. W szczególności wynika ono m.in. ze znacznego pogorszenia koniunktury gospodarczej w rozumieniu Traktatu

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 145 z 10.6.2009, s. 1.

⁽³⁾ Wszystkie dokumenty związane z procedurą nadmiernego deficytu dotyczącą Republiki Czeskiej dostępne są na następującej stronie internetowej: http://ec.europa.eu/economy_finance/netstartsearch/pdfsearch/pdf.cfm?mode = _m2

- oraz paktu stabilności i wzrostu. W prognozie służb Komisji z jesieni 2009 r. przewiduje się spadek realnego PKB o 4,8 % w 2009 r. w porównaniu z dodatnim wzrostem na poziomie 2,5 % PKB w 2008 r., co w dużej mierze odzwierciedla wpływ globalnego kryzysu gospodarczego. Podczas gdy deficyt nominalny zaczął rosnąć dopiero w 2008 r., pogorszenie salda strukturalnego rozpoczęło się już wcześniej, w okresie dobrej koniunktury gospodarczej. Ponadto nie można uznać, że planowane przekroczenie wartości referencyjnej ma charakter tymczasowy, gdyż zgodnie z prognozą służb Komisji z jesieni 2009 r. przewiduje się, że deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych osiągnie w 2010 r. poziom 5,5 % PKB i 5,7 % PKB w 2011 r., przy założeniu niezmiennego kursu polityki. W prognozie uwzględniono wpływ środków antykryzysowych, które będą jeszcze obowiązywały w roku 2010 r. (dwa środki odpowiadające łącznie ok. 0,7 % PKB mają charakter stały), a także pakiet konsolidacji budżetowej na rok 2010 przyjęty przez władze Republiki Czeskiej w październiku 2009 r. Przewidziane w Traktacie kryterium dotyczące deficytu nie jest spełnione.
- (8) Zgodnie z danymi przekazanymi przez władze Republiki Czeskiej w październiku 2009 r. dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych pozostaje nadal na poziomie znacznie poniżej wartości referencyjnej wynoszącej 60 % PKB, i planuje się, że jego wartość w 2009 r. wyniesie 35,5 % PKB. Zgodnie z prognozą służb Komisji z jesieni 2009 r. relacja długu do PKB ma szybko rosnąć, osiągając poziom 44 % PKB w 2011 r., przy założeniu niezmiennego kursu polityki.
- (9) Zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1467/97 „istotne czynniki” mogą zostać uwzględnione w procesie podejmowania decyzji Rady w sprawie istnienia nadmiernego deficytu zgodnie z art. 126 ust. 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej wyłącznie wtedy, gdy spełniony jest podwójny warunek: deficyt zbliża się do wartości referencyjnej oraz przekroczenie przez niego tej wartości ma charakter tymczasowy. W przypadku Republiki Czeskiej ten podwójny warunek nie jest spełniony. Dlatego też istotne czynniki nie zostały uwzględnione w procesie podejmowania niniejszej decyzji.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Z ogólnej oceny wynika, że w Republice Czeskiej istnieje nadmierny deficyt.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Czeskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 stycznia 2010 r.

W imieniu Rady

E. SALGADO

Przewodniczący

DECYZJA RADY

z dnia 19 stycznia 2010 r.

w sprawie istnienia nadmiernego deficytu w Niemczech

(2010/285/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 126 ust. 6, w związku z art. 126 ust. 13 oraz art. 136,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając uwagi przedstawione przez Niemcy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 126 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej państwa członkowskie unikają nadmiernego deficytu budżetowego.
- (2) Pakt na rzecz stabilności i wzrostu opiera się na dążeniu do zapewnienia solidnych finansów państwa jako środka służącego umocnieniu warunków stabilności cen oraz silnego, trwałego wzrostu, sprzyjającego tworzeniu nowych miejsc pracy.
- (3) Procedura nadmiernego deficytu określona w art. 126 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz wyjaśniona w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu⁽¹⁾, które jest częścią Paktu na rzecz stabilności i wzrostu, przewiduje podjęcie decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu. Rozporządzenie (WE) nr 1467/97 ustanawia również przepisy w celu wykonania art. 104 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, który stał się art. 126 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Załączony do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej Protokół w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu zawiera dalsze postanowienia dotyczące wdrażania procedury nadmiernego deficytu. Szczegółowe zasady i definicje w zakresie stosowania postanowień tego Protokołu określono w rozporządzeniu Rady (WE) nr 479/2009⁽²⁾.
- (4) Przeprowadzona w 2005 r. reforma Paktu na rzecz stabilności i wzrostu miała na celu wzmocnienie jego skuteczności i podstaw gospodarczych oraz ochronę stabilności finansów publicznych w perspektywie długoterminowej. W szczególności jej celem było, by na wszystkich etapach procedury nadmiernego deficytu w pełni uwzględniono kontekst gospodarczy

i budżetowy. W związku z powyższym Pakt na rzecz stabilności i wzrostu zawiera ramy wspierające realizację polityki rządu mającej na celu szybkie przywrócenie dobrego stanu finansów publicznych z uwzględnieniem sytuacji gospodarczej.

- (5) Art. 104 ust. 5 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, który stał się art. 126 ust. 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej nałożył na Komisję obowiązek skierowania opinii do Rady w przypadku uznania przez Komisję, że w państwie członkowskim istniał nadmierny deficyt lub że taki deficyt mógł wystąpić. Uwzględniwszy swoje sprawozdanie opracowane zgodnie z art. 104 ust. 3 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, który stał się art. 126 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego wydaną zgodnie z art. 104 ust. 4 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, który stał się art. 126 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Komisja stwierdziła, że w Niemczech istniał nadmierny deficyt. W związku z tym dnia 11 listopada 2009 r. Komisja przedstawiła Radzie stosowną opinię w sprawie Niemiec⁽³⁾.
- (6) Art. 126 ust. 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej stanowi, że Rada po dokonaniu ogólnej oceny, a przed podjęciem decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu, zobowiązana jest rozważyć ewentualne uwagi zgłaszane przez dane państwo członkowskie. W przypadku Niemiec ogólna ocena prowadzi do wniosków zawartych w niniejszej decyzji.
- (7) Zgodnie z danymi przekazanymi przez władze Niemiec w październiku 2009 r., planuje się, że deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych w 2009 r. wyniesie 3,7 % PKB, a zatem przekroczy wartość referencyjną ustaloną na poziomie 3 % PKB i nie osiągnie bliskiego jej poziomu. Planowane przekroczenie wartości referencyjnej może zostać uznane za wyjątkowe w rozumieniu Traktatu oraz Paktu na rzecz stabilności i wzrostu. Zgodnie z prognozą służb Komisji z jesieni 2009 r. przewiduje się, że w 2009 r. realny PKB w Niemczech gwałtownie spadnie (o 5 %). Ponadto planowane przekroczenie wartości referencyjnej nie może zostać uznane za tymczasowe, ponieważ zgodnie z prognozą służb Komisji z jesieni 2009 r., w której uwzględniono przyjęte w bieżącym roku środki mające wpływ na budżet w latach 2010–2011, przy założeniu niezmiennego kursu polityki deficyt w 2010 r. zwiększy się do 5,0 % PKB, a w roku 2011 wyniesie 4,6 % PKB. Przewidziane w Traktacie kryterium dotyczące deficytu nie jest spełnione.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 145 z 10.6.2009, s. 1.

⁽³⁾ Wszystkie dokumenty związane z procedurą nadmiernego deficytu dotyczącą Niemiec dostępne są na następującej stronie internetowej: http://ec.europa.eu/economy_finance/netstartsearch/pdfsearch/pdf.cfm?mode=_m2

- (8) Zgodnie z danymi przekazanymi przez władze Niemiec w październiku 2009 r., planuje się, że dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych, od 2002 r. kształtujący się powyżej wartości referencyjnej wynoszącej 60 % PKB, wyniesie w 2009 r. 74,2 % PKB. W prognozie służb Komisji z jesieni 2009 r. przewiduje się dalszy wzrost relacji długu do PKB do poziomu 73,1 % PKB w 2009 r. i 79,7 % PKB w roku 2011. Nie można uznać, że relacja długu do PKB zmniejsza się dostatecznie i zbliża się do wartości referencyjnej w zadowalającym tempie w rozumieniu Traktatu i Paktu na rzecz stabilności i wzrostu. Przewidziane w Traktacie kryterium dotyczące długu nie jest spełnione.
- (9) Zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1467/97 „istotne czynniki” mogą zostać uwzględnione w procesie podejmowania decyzji Rady w sprawie istnienia nadmiernego deficytu zgodnie z art. 126 ust. 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej wyłącznie wtedy, gdy spełniony jest podwójny warunek: deficyt zbliża się do wartości referencyjnej oraz przekroczenie przez niego tej wartości ma charakter tymczasowy. W przypadku

Niemiec ten podwójny warunek nie jest spełniony. Dlatego też istotne czynniki nie zostały uwzględnione w procesie podejmowania niniejszej decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Z ogólnej oceny wynika, że w Niemczech istnieje nadmierny deficyt.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Federalnej Niemiec.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 stycznia 2010 r.

W imieniu Rady

E. SALGADO

Przewodniczący

DECYZJA RADY

z dnia 19 stycznia 2010 r.

w sprawie istnienia nadmiernego deficytu we Włoszech

(2010/286/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 126 ust. 6 w związku z art. 126 ust. 13 oraz art. 136,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając uwagi przedstawione przez Włochy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 126 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej państwa członkowskie unikają nadmiernego deficytu budżetowego.
- (2) Pakt na rzecz stabilności i wzrostu opiera się na dążeniu do zapewnienia solidnych finansów państwa jako środka służącego umocnieniu warunków stabilności cen oraz silnego, trwałego wzrostu, sprzyjającego tworzeniu nowych miejsc pracy.
- (3) Procedura dotycząca nadmiernego deficytu określona w art. 126 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz wyjaśniona w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu⁽¹⁾ (które jest częścią Paktu na rzecz stabilności i wzrostu), przewiduje podjęcie decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu. Rozporządzenie (WE) nr 1467/97 wprowadza również przepisy służące wdrażaniu art. 104 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, który stał się art. 126 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Załączony do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej Protokół w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu zawiera dalsze postanowienia dotyczące wdrażania procedury dotyczącej nadmiernego deficytu. Szczegółowe zasady i definicje w zakresie stosowania postanowień tego Protokołu określono w rozporządzeniu Rady (WE) nr 479/2009⁽²⁾.
- (4) Przeprowadzona w 2005 r. reforma Paktu na rzecz stabilności i wzrostu miała na celu wzmocnienie jego skuteczności i podstaw gospodarczych oraz ochronę stabilności finansów publicznych w perspektywie długoterminowej. W szczególności jej celem było zapewnienie, by na wszystkich etapach procedury dotyczącej nadmiernego deficytu w pełni uwzględniano kontekst gospodarczy i budżetowy. W związku z powyższym Pakt na rzecz stabilności i wzrostu zapewnia ramy wspierające

realizację polityki rządu mającej na celu szybkie przywrócenie dobrego stanu finansów publicznych z uwzględnieniem sytuacji gospodarczej.

- (5) Art. 104 ust. 5 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, który stał się art. 126 ust. 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, nałożył na Komisję obowiązek skierowania opinii do Rady w przypadku uznania przez Komisję, że w państwie członkowskim istnieje nadmierny deficyt lub że taki deficyt może wystąpić. Wziąwszy pod uwagę swoje sprawozdanie opracowane zgodnie z art. 104 ust. 3 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, który stał się art. 126 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, oraz uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego wydaną zgodnie z art. 104 ust. 4 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, który stał się art. 126 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Komisja uznała, że we Włoszech istnieje nadmierny deficyt. W związku z tym dnia 11 listopada 2009 r. Komisja przedstawiła Radzie stosowną opinię w sprawie Włoch⁽³⁾.
- (6) Art. 126 ust. 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej stanowi, że Rada po dokonaniu ogólnej oceny, a przed podjęciem decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu, powinna rozważyć ewentualne uwagi zgłaszane przez dane państwo członkowskie. W przypadku Włoch ogólna ocena prowadzi do wniosków przedstawionych w niniejszej decyzji.
- (7) Zgodnie z danymi przekazanymi przez władze Włoch w październiku 2009 r., planuje się, że deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych we Włoszech wyniesie w 2009 r. 5,3 % PKB, a zatem przekroczy wartość referencyjną ustaloną na poziomie 3 % PKB i nie osiągnie bliskiego jej poziomu. Planowane przekroczenie wartości referencyjnej może zostać uznane za przekroczenie mające charakter wyjątkowy w rozumieniu Traktatu oraz Paktu na rzecz stabilności i wzrostu. Wynika ono w szczególności ze znacznego pogorszenia koniunktury gospodarczej w rozumieniu Traktatu oraz Paktu na rzecz stabilności i wzrostu. W prognozie służb Komisji z jesieni 2009 r. przewiduje się spadek realnego PKB we Włoszech o 4,7 % w 2009 r., po spadku o 1 % w roku 2008. W roku 2010 r. przewiduje się umiarkowane ożywienie gospodarcze, które przyspieszy w 2011 r. Ponadto planowane przekroczenie wartości referencyjnej nie może zostać uznane za tymczasowe, ponieważ w 2010 r. przewiduje się dalszy wzrost deficytu, a w 2011 r. – przy założeniu niezmiennego kursu polityki – jego nieznaczny spadek.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 145 z 10.6.2009, s. 1.

⁽³⁾ Wszystkie dokumenty związane z procedurą dotyczącą nadmiernego deficytu we Włoszech dostępne są na następującej stronie internetowej: http://ec.europa.eu/economy_finance/netstartsearch/pdfsearch/pdf.cfm?mode=_m2

Oczekuje się, że podjęte w ramach kolejnych pakietów środków naprawczych uznaniowe działania (ukierunkowane na wspieranie osób najmniej zarabiających i głównych sektorów przemysłu), mające stanowić odpowiedź na kryzys zgodnie z Europejskim planem naprawy gospodarczej, nie wpłyną w znaczący sposób na saldo sektora instytucji rządowych i samorządowych, ponieważ według władz Włoch są w pełni finansowane głównie przez przesunięcia dostępnych środków. Przewidziane w Traktacie kryterium dotyczące deficytu nie jest spełnione.

- (8) Zgodnie z danymi przekazanymi przez władze Włoch w październiku 2009 r. dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych znacznie przewyższał wartość referencyjną wynoszącą 60 % PKB już przed rozpoczęciem trzeciego etapu unii gospodarczej i walutowej, i planuje się, że jego wartość w 2009 r. wyniesie 115,1 % PKB. W prognozie służb Komisji z jesieni 2009 r. przewiduje się dalszy wzrost relacji długu do PKB, do poziomu 117,8 % w 2011 r. Nie można uznać, że relacja długu do PKB zmniejsza się dostatecznie i zbliża się do wartości referencyjnej w zadowalającym tempie w rozumieniu Traktatu i Paktu na rzecz stabilności i wzrostu. Przewidziane w Traktacie kryterium dotyczące długu nie jest spełnione.
- (9) Zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1467/97 „istotne czynniki” mogą zostać uwzględnione w procesie podejmowania decyzji Rady w sprawie istnienia

nadmiernego deficytu zgodnie z art. 126 ust. 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej wyłącznie wtedy, gdy spełniony jest podwójny warunek: deficyt pozostaje bliski wartości referencyjnej oraz przekroczenie przez niego tej wartości ma charakter tymczasowy. W przypadku Włoch ten podwójny warunek nie jest spełniony. Dlatego też istotne czynniki nie zostały uwzględnione w procesie podejmowania niniejszej decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Z ogólnej oceny wynika, że we Włoszech istnieje nadmierny deficyt.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Włoskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 stycznia 2010 r.

W imieniu Rady
E. SALGADO
Przewodniczący

DECYZJA RADY

z dnia 19 stycznia 2010 r.

w sprawie istnienia nadmiernego deficytu w Niderlandach

(2010/287/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 126 ust. 6 w związku z art. 126 ust. 13 oraz art. 136,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając uwagi przedstawione przez Niderlandy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 126 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej państwa członkowskie unikają nadmiernego deficytu budżetowego.
- (2) Pakt na rzecz stabilności i wzrostu opiera się na dążeniu do zapewnienia solidnych finansów państwa jako środka służącego umocnieniu warunków stabilności cen oraz silnego, trwałego wzrostu, sprzyjającego tworzeniu nowych miejsc pracy.
- (3) Procedura dotycząca nadmiernego deficytu, określona w art. 126 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz wyjaśniona w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu⁽¹⁾ (które jest częścią Paktu na rzecz stabilności i wzrostu), przewiduje podjęcie decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu. Rozporządzenie (WE) nr 1467/97 wprowadza również przepisy służące wdrażaniu art. 104 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, który stał się art. 126 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Załączony do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej Protokół w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu zawiera dalsze postanowienia dotyczące wdrażania procedury dotyczącej nadmiernego deficytu. Szczegółowe zasady i definicje w zakresie stosowania postanowień tego Protokołu określono w rozporządzeniu Rady (WE) nr 479/2009⁽²⁾.
- (4) Przeprowadzona w 2005 r. reforma Paktu na rzecz stabilności i wzrostu miała na celu wzmocnienie jego skuteczności i podstaw gospodarczych oraz ochronę stabilności finansów publicznych w perspektywie długoterminowej. W szczególności jej celem było zapewnienie, by na wszystkich etapach procedury dotyczącej nadmiernego deficytu w pełni uwzględniono kontekst gospodarczy i budżetowy. W związku z powyższym Pakt na rzecz stabilności i wzrostu zapewnia ramy wspierające realizację polityki rządu mającej na celu szybkie przywrócenie dobrego stanu finansów publicznych z uwzględnieniem sytuacji gospodarczej.
- (5) Artykuł 104 ust. 5 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, który stał się art. 126 ust. 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, nałożył na Komisję obowiązek skierowania opinii do Rady w przypadku uznania przez Komisję, że w państwie członkowskim istnieje nadmierny deficyt lub że taki deficyt może wystąpić. Wziąwszy pod uwagę swoje sprawozdanie opracowane zgodnie z art. 104 ust. 3 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, który stał się art. 126 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, oraz uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego wydaną zgodnie z art. 104 ust. 4 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, który stał się art. 126 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Komisja uznała, że w Niderlandach istnieje nadmierny deficyt. W związku z tym dnia 11 listopada 2009 r. Komisja przedstawiła Radzie stosowną opinię w sprawie Niderlandów⁽³⁾.
- (6) Artykuł 126 ust. 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej stanowi, że Rada po dokonaniu ogólnej oceny, a przed podjęciem decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu, powinna rozważyć ewentualne uwagi zgłaszane przez dane państwo członkowskie. W przypadku Niderlandów ogólna ocena prowadzi do wniosków przedstawionych w niniejszej decyzji.
- (7) Zgodnie z danymi przekazanymi przez władze Niderlandów w październiku 2009 r., planuje się, że deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych w Niderlandach wyniesie w 2009 r. 4,8 % PKB, a zatem przekroczy wartość referencyjną ustaloną na poziomie 3 % PKB i nie osiągnie bliskiego jej poziomu. Planowane przekroczenie wartości referencyjnej może być uznane za przekroczenie mające charakter wyjątkowy w rozumieniu Traktatu oraz Paktu na rzecz stabilności i wzrostu. Wynika ono głównie ze znacznego pogorszenia koniunktury gospodarczej w rozumieniu Traktatu oraz Paktu na rzecz stabilności i wzrostu. W prognozie służb Komisji z jesieni 2009 r. przewiduje się, że w 2009 r. PKB skurczy się o 4,5 %, a w 2010 r. wzrośnie jedynie o 0,25 %. Ponadto, opierając się wciąż na prognozie służb Komisji z jesieni 2009 r., nie można uznać, że planowane przekroczenie wartości referencyjnej ma charakter tymczasowy, gdyż deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych ma wzrosnąć z 4,7 % PKB w 2009 r. do 6,1 % PKB w 2010 r., zanim spadnie nieznacznie do 5,6 % PKB w 2011 r., przy zwykłym założeniu niezmiennego kursu polityki. Przewidziane w Traktacie kryterium dotyczące deficytu nie jest spełnione.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 145 z 10.6.2009, s. 1.

⁽³⁾ Wszystkie dokumenty związane z procedurą dotyczącą nadmiernego deficytu w Niderlandach dostępne są na następującej stronie internetowej: http://ec.europa.eu/economy_finance/netstartsearch/pdfsearch/pdf.cfm?mode = _m2

(8) Zgodnie z danymi przekazanymi przez władze Niderlandów w październiku 2009 r., dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych kształtuje się w 2009 r. poniżej wartości referencyjnej wynoszącej 60 % PKB, na poziomie 59,7 % ⁽¹⁾ PKB. W prognozie służb Komisji z jesieni 2009 r. przewiduje się, że w 2009 r. dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych osiągnie poziom 59,8 % PKB, a następnie wzrośnie do około 66 % PKB w 2010 r. i 70 % PKB w 2011 r., przekraczając tym samym wartość referencyjną ustaloną na poziomie 60 % PKB. Wzrost ten wynika w dużej mierze z przewidywań dotyczących znacznego pogorszenia salda pierwotnego.

(9) Zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1467/97 „istotne czynniki” mogą zostać uwzględnione w procesie podejmowania decyzji Rady w sprawie istnienia nadmiernego deficytu zgodnie z art. 126 ust. 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej wyłącznie wtedy, gdy spełniony jest podwójny warunek – deficyt pozostaje bliski wartości referencyjnej oraz przekroczenie przez niego tej wartości ma charakter tymczasowy. W przypadku Niderlandów ten podwójny warunek nie

jest spełniony. Dlatego też istotne czynniki nie zostały uwzględnione w procesie podejmowania niniejszej decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Z ogólnej oceny wynika, że w Niderlandach istnieje nadmierny deficyt.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Niderlandów.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 stycznia 2010 r.

W imieniu Rady

E. SALGADO

Przewodniczący

⁽¹⁾ Liczba ta nie obejmuje instrumentu wsparcia niepiętnych aktywów na rzecz ING, odpowiadającego około 3,5 % PKB (21 mld EUR).

DECYZJA RADY
z dnia 19 stycznia 2010 r.
w sprawie istnienia nadmiernego deficytu w Portugalii
(2010/288/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 126 ust. 6 w związku z art. 126 ust. 13 oraz art. 136,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając uwagi przedstawione przez Portugalię,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 126 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej państwa członkowskie unikają nadmiernego deficytu budżetowego.
- (2) Pakt stabilności i wzrostu opiera się na dążeniu do zapewnienia solidnych finansów państwa jako środka służącego umocnieniu warunków stabilności cen oraz silnego, trwałego wzrostu, sprzyjającego tworzeniu nowych miejsc pracy.
- (3) Procedura dotycząca nadmiernego deficytu określona w art. 126 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz wyjaśniona w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu⁽¹⁾ (które jest częścią Paktu na rzecz stabilności i wzrostu), przewiduje podjęcie decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu. Rozporządzenie (WE) nr 1467/97 wprowadza również przepisy służące wdrażaniu art. 104 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, który stał się art. 126 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Załączony do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej Protokół w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu zawiera dalsze postanowienia dotyczące wdrażania procedury dotyczącej nadmiernego deficytu. Szczegółowe zasady i definicje w zakresie stosowania postanowień tego protokołu określono w rozporządzeniu Rady (WE) nr 479/2009⁽²⁾.

(4) Przeprowadzona w 2005 r. reforma Paktu na rzecz stabilności i wzrostu miała na celu wzmocnienie jego skuteczności i podstaw gospodarczych oraz ochronę stabilności finansów publicznych w perspektywie długoterminowej. W szczególności jej celem było zapewnienie, by na wszystkich etapach procedury dotyczącej nadmiernego deficytu w pełni uwzględniano kontekst gospodarczy i budżetowy. W związku z powyższym Pakt na rzecz stabilności i wzrostu zapewnia ramy wspierające realizację polityki rządu mającej na celu szybkie przywrócenie dobrego stanu finansów publicznych z uwzględnieniem sytuacji gospodarczej.

(5) Art. 104 ust. 5 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, który stał się art. 126 ust. 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, nałożył na Komisję obowiązek skierowania opinii do Rady w przypadku uznania przez Komisję, że w państwie członkowskim istnieje nadmierny deficyt lub że taki deficyt może wystąpić. Wziąwszy pod uwagę swoje sprawozdanie opracowane zgodnie z art. 104 ust. 3 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, który stał się art. 126 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, oraz uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego wydaną zgodnie z art. 104 ust. 4 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, który stał się art. 126 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Komisja uznała, że w Portugalii istnieje nadmierny deficyt. W związku z tym dnia 11 listopada 2009 r. Komisja przedstawiła Radzie stosowną opinię w sprawie Portugalii⁽³⁾.

(6) Art. 126 ust. 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej stanowi, że Rada po dokonaniu ogólnej oceny, a przed podjęciem decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu, powinna rozważyć ewentualne uwagi zgłaszane przez dane państwo członkowskie. W przypadku Portugalii ogólna ocena prowadzi do wniosków przedstawionych w niniejszej decyzji.

(7) Zgodnie z danymi przekazanymi przez władze Portugalii w październiku 2009 r. planuje się, że deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych w Portugalii wyniesie w 2009 r. 5,9 % PKB, a zatem przekroczy wartość referencyjną ustaloną na poziomie 3 % PKB i nie osiągnie bliskiego jej poziomu. Planowane przekroczenie wartości referencyjnej może być uznane za wyjątkowe w rozumieniu Traktatu oraz Paktu na rzecz stabilności i wzrostu. W szczególności wynika ono m.in. ze

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 145 z 10.6.2009, s. 1.

⁽³⁾ Wszystkie dokumenty związane z procedurą dotyczącą nadmiernego deficytu w Portugalii dostępne są na następującej stronie internetowej: http://ec.europa.eu/economy_finance/netstartsearch/pdfsearch/pdf.cfm?mode=_m2.

znacznego pogorszenia koniunktury gospodarczej w rozumieniu Traktatu oraz Paktu na rzecz stabilności i wzrostu, które nastąpiło w 2009 r. Zgodnie z prognozą służb Komisji z jesieni 2009 r. w latach 2009 i 2010 przewidywany jest, odpowiednio, spadek rocznego PKB o 2,9 % oraz jego wzrost o 0,3 %. Ponadto planowane przekroczenie wartości referencyjnej nie może być uznane za tymczasowe, ponieważ zgodnie z prognozą służb Komisji z jesieni 2009 r. i uwzględniając środki już przyjęte w bieżącym roku, deficyt nominalny sektora instytucji rządowych i samorządowych zwiększy się w 2010 r. do 8 % PKB. Pomimo zaprzestania w 2009 r. stosowania większości środków o charakterze nadzwyczajnym związanych z kryzysem, nie przewiduje się poprawy sytuacji budżetowej w latach 2010 i 2011, ze względu na utrzymujące się warunki recesyjne, działanie automatycznych stabilizatorów oraz znaczny wzrost wydatków z tytułu odsetek. Przewidziane w Traktacie kryterium dotyczące deficytu nie jest spełnione.

- (8) Zgodnie z danymi przekazanymi przez władze Portugalii w październiku 2009 r., planuje się, że wysokość długu brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych (który od 2005 r. kształtuje się powyżej wartości referencyjnej wynoszącej 60 % PKB) wyniesie w 2009 r. 74,5 % PKB. Zgodnie z prognozą służb Komisji z jesieni 2009 r. w okresie objętym prognozą przewiduje się znaczny wzrost długu sektora instytucji rządowych i samorządowych w relacji do PKB – o 18 punktów procentowych, tj. z 66,3 % w 2008 r. do 91,1 % w 2011 r. Nie można uznać, że relacja długu do PKB zmniejsza się dostatecznie i zbliża się do wartości referencyjnej w zadowalającym tempie w rozumieniu Traktatu i Paktu na rzecz stabilności i wzrostu. Przewidziane w Traktacie kryterium dotyczące długu nie jest spełnione.

- (9) Zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1467/97 „istotne czynniki” mogą zostać uwzględnione w procesie podejmowania decyzji Rady w sprawie istnienia nadmiernego deficytu zgodnie z art. 126 ust. 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej wyłącznie wtedy, gdy spełniony jest podwójny warunek: deficyt pozostaje bliski wartości referencyjnej, a przekroczenie przez niego tej wartości ma charakter tymczasowy. W przypadku Portugalii ten podwójny warunek nie jest spełniony. Dlatego też istotne czynniki nie zostały uwzględnione w procesie podejmowania niniejszej decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Z ogólnej oceny wynika, że w Portugalii istnieje nadmierny deficyt.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Portugalskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 stycznia 2010 r.

W imieniu Rady
E. SALGADO
Przewodniczący

DECYZJA RADY
z dnia 19 stycznia 2010 r.
w sprawie istnienia nadmiernego deficytu w Słowenii
(2010/289/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 126 ust. 6, w związku z art. 126 ust. 13 oraz art. 136,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając uwagi przedstawione przez Słowenię,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 126 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej państwa członkowskie unikają nadmiernego deficytu budżetowego.
- (2) Pakt na rzecz stabilności i wzrostu opiera się na dążeniu do zapewnienia solidnych finansów państwa jako środka służącego umocnieniu warunków stabilności cen oraz silnego, trwałego wzrostu, sprzyjającego tworzeniu nowych miejsc pracy.
- (3) Procedura nadmiernego deficytu określona w art. 126 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz wyjaśniona w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu⁽¹⁾, które jest częścią Paktu na rzecz stabilności i wzrostu, przewiduje podjęcie decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu. Rozporządzenie (WE) nr 1467/97 ustanawia również przepisy w celu wykonania art. 104 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, który stał się art. 126 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Załączony do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej Protokół w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu zawiera dalsze postanowienia dotyczące wdrażania procedury nadmiernego deficytu. Szczegółowe zasady i definicje w zakresie stosowania postanowień tego protokołu określono w rozporządzeniu Rady (WE) nr 479/2009⁽²⁾.
- (4) Przeprowadzona w 2005 r. reforma Paktu na rzecz stabilności i wzrostu miała na celu wzmocnienie jego skuteczności i podstaw gospodarczych oraz ochronę stabilności finansów publicznych w perspektywie długoterminowej. W szczególności jej celem było, by na wszystkich etapach procedury nadmiernego deficytu w pełni uwzględniono kontekst gospodarczy i budżetowy. W związku z powyższym Pakt na rzecz

stabilności i wzrostu zawiera ramy wspierające realizację polityki rządu mającej na celu szybkie przywrócenie dobrego stanu finansów publicznych z uwzględnieniem sytuacji gospodarczej.

- (5) Art. 104 ust. 5 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, który stał się art. 126 ust. 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, nałożył na Komisję obowiązek skierowania opinii do Rady w przypadku uznania przez Komisję, że w państwie członkowskim istniał nadmierny deficyt lub że taki deficyt mógł wystąpić. Uwzględniwszy swoje sprawozdanie opracowane zgodnie z art. 104 ust. 3 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, który stał się art. 126 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego wydaną zgodnie z art. 104 ust. 4 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, który stał się art. 126 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Komisja stwierdziła, że w Słowenii istniał nadmierny deficyt. W związku z tym dnia 11 listopada 2009 r. Komisja przedstawiła Radzie stosowną opinię w sprawie Słowenii⁽³⁾.
- (6) Art. 126 ust. 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej stanowi, że Rada po dokonaniu ogólnej oceny, a przed podjęciem decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu, zobowiązana jest rozważyć ewentualne uwagi zgłaszane przez dane państwo członkowskie. W przypadku Słowenii ogólna ocena prowadzi do wniosków zawartych w niniejszej decyzji.
- (7) Zgodnie z danymi przekazanymi przez władze Słowenii w październiku 2009 r., planuje się, że deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych w 2009 r. wyniesie 5,9 % PKB, a zatem przekroczy wartość referencyjną ustaloną na poziomie 3 % PKB i nie osiągnie bliskiego jej poziomu. Planowane przekroczenie wartości referencyjnej może być uznane za wyjątkowe w rozumieniu Traktatu oraz Paktu na rzecz stabilności i wzrostu. W szczególności wynika ono m.in. ze znacznego pogorszenia koniunktury gospodarczej w rozumieniu Traktatu oraz Paktu na rzecz stabilności i wzrostu. Zgodnie z prognozą służb Komisji z jesieni 2009 r. wzrost realnego PKB, który w latach 2007 i 2008 obniżył się o połowę, ma przyjąć w 2009 r. zdecydowanie ujemną wartość (-7,4 %). Choć w ostatnich latach, kiedy to warunki gospodarcze były wciąż korzystne, Słowenia odnotowywała dobre wyniki budżetowe, dzięki wyższemu niż zakładano w budżecie

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 145 z 10.6.2009, s. 1.

⁽³⁾ Wszystkie dokumenty związane z procedurą nadmiernego deficytu dotyczącą Słowenii dostępne są na następującej stronie internetowej: http://ec.europa.eu/economy_finance/netstartsearch/pdfsearch/pdf.cfm?mode=_m2

wzrostowi dochodów, wykonanie jej budżetu charakteryzowało się przekroczeniem wydatków. Ponadto zgodnie z prognozą służb Komisji z jesieni 2009 r. planowane przekroczenie wartości referencyjnej nie może zostać uznane za tymczasowe, ponieważ przy założeniu niezmiennego kursu polityki deficyt ma się zwiększyć z 6,3 % PKB w 2009 r. do około 7 % PKB w 2011 r., podczas gdy w okresie tym przewiduje się powrót realnego PKB do umiarkowanego, dodatniego wzrostu. W założeniu tym uwzględniono, że zgodnie z planami rządu, większość środków o charakterze nadzwyczajnym związanych z kryzysem i zgodnych z Europejskim planem naprawy gospodarczej, odpowiadająca w 2009 r. prawie 1,25 % PKB, zostanie stopniowo wycofana w 2010 r. i 2011 r. Przewidziane w Traktacie kryterium deficytu nie jest spełnione.

- (8) Zgodnie z danymi przekazanymi przez władze Słowenii w październiku 2009 r., dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych pozostaje nadal na poziomie znacznie poniżej wartości referencyjnej wynoszącej 60 % PKB, i planuje się, że jego wartość w 2009 r. wyniesie 34,2 % PKB. Zgodnie z prognozą służb Komisji z jesieni 2009 r., przy założeniu niezmiennego kursu polityki, do 2011 r. relacja długu do PKB wzrośnie jeszcze bardziej, do poziomu około 48 % PKB.
- (9) Zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1467/97 „istotne czynniki” mogą zostać uwzględnione w procesie podejmowania decyzji Rady w sprawie istnienia nadmier-

nego deficytu zgodnie z art. 126 ust. 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej wyłącznie wtedy, gdy spełniony jest podwójny warunek: deficyt pozostaje bliski wartości referencyjnej oraz przekroczenie przez niego tej wartości ma charakter tymczasowy. W przypadku Słowenii ten podwójny warunek nie jest spełniony. Dlatego też istotne czynniki nie zostały uwzględnione w procesie podejmowania niniejszej decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Z ogólnej oceny wynika, że w Słowenii istnieje nadmierny deficyt.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Słowenii.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 stycznia 2010 r.

W imieniu Rady
E. SALGADO
Przewodniczący

DECYZJA RADY

z dnia 19 stycznia 2010 r.

w sprawie istnienia nadmiernego deficytu na Słowacji

(2010/290/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 126 ust. 6, w związku z art. 126 ust. 13 oraz art. 136,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając uwagi przedstawione przez Słowację,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 126 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej państwa członkowskie unikają nadmiernego deficytu budżetowego.
- (2) Pakt na rzecz stabilności i wzrostu opiera się na dążeniu do zapewnienia solidnych finansów państwa jako środka służącego umocnieniu warunków stabilności cen oraz silnego, trwałego wzrostu, sprzyjającego tworzeniu nowych miejsc pracy.
- (3) Procedura nadmiernego deficytu określona w art. 126 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz wyjaśniona w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu⁽¹⁾, które jest częścią Paktu na rzecz stabilności i wzrostu, przewiduje podjęcie decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu. Rozporządzenie (WE) nr 1467/97 ustanawia również przepisy w celu wykonania art. 104 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, który stał się art. 126 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Załączony do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej Protokół w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu zawiera dalsze postanowienia dotyczące wdrażania procedury nadmiernego deficytu. Szczegółowe zasady i definicje w zakresie stosowania postanowień tego protokołu określono w rozporządzeniu Rady (WE) nr 479/2009⁽²⁾.
- (4) Przeprowadzona w 2005 r. reforma Paktu na rzecz stabilności i wzrostu miała na celu wzmocnienie jego skuteczności i podstaw gospodarczych oraz ochronę stabilności finansów publicznych w perspektywie długoterminowej. W szczególności jej celem było, by na wszystkich etapach procedury nadmiernego deficytu w pełni uwzględniono kontekst gospodarczy i budżetowy. W związku z powyższym Pakt na rzecz stabilności i wzrostu zawiera ramy wspierające realizację polityki rządu mającej na celu szybkie przywrócenie dobrego stanu finansów publicznych z uwzględnieniem sytuacji gospodarczej.
- (5) Art. 104 ust. 5 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, który stał się art. 126 ust. 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej nakładał na Komisję obowiązek skierowania opinii do Rady w przypadku uznania przez Komisję, że w państwie członkowskim istniał nadmierny deficyt lub że taki deficyt mógł wystąpić. Uwzględniwszy swoje sprawozdanie opracowane zgodnie z art. 104 ust. 3 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, który stał się art. 126 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego wydaną zgodnie z art. 104 ust. 4 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, który stał się art. 126 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Komisja stwierdziła, że na Słowacji istniał nadmierny deficyt. W związku z tym dnia 11 listopada 2009 r. Komisja przedstawiła Radzie stosowną opinię w sprawie Słowacji⁽³⁾.
- (6) Art. 126 ust. 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej stanowi, że Rada po dokonaniu ogólnej oceny, a przed podjęciem decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu, zobowiązana jest rozważyć ewentualne uwagi zgłaszane przez dane państwo członkowskie. W przypadku Słowacji ogólna ocena prowadzi do wniosków zawartych w niniejszej decyzji.
- (7) Zgodnie z danymi przekazanymi przez władze Słowacji w październiku 2009 r., planuje się, że deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych w 2009 r. wyniesie 6,3 % PKB, a zatem przekroczy wartość referencyjną ustaloną na poziomie 3 % PKB i nie osiągnie bliskiego jej poziomu. Planowane przekroczenie wartości referencyjnej może być uznane za wyjątkowe w rozumieniu Traktatu oraz Paktu na rzecz stabilności i wzrostu. W szczególności wynika ono m.in. ze znacznego pogorszenia koniunktury gospodarczej w rozumieniu Traktatu oraz Paktu na rzecz stabilności i wzrostu. W prognozie służb Komisji z jesieni 2009 r. przewiduje się spadek realnego PKB o 5,8 % w 2009 r. Przekroczenie wartości referencyjnej wynoszącej 3 % PKB odzwierciedla przede wszystkim poważne pogorszenie koniunktury, ale wynika ono również ze znacznego pogorszenia salda strukturalnego od 2005 r. Ponadto nie można uznać, że planowane przekroczenie wartości referencyjnej ma charakter tymczasowy, gdyż zgodnie z prognozą służb Komisji z 2009 r. przewiduje się, że deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych osiągnie w 2010 r. poziom 6 % PKB, przy założeniu niezmiennego kursu polityki. Przewidziane w Traktacie kryterium deficytu nie jest spełnione.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 145 z 10.6.2009, s. 1.

⁽³⁾ Wszystkie dokumenty związane z procedurą nadmiernego deficytu dotyczącą Słowacji dostępne są na następującej stronie internetowej: http://ec.europa.eu/economy_finance/netstartsearch/pdfsearch/pdf.cfm?mode=_m2

- (8) Zgodnie z danymi przekazanymi przez władze Słowacji w październiku 2009 r., dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych pozostaje nadal na poziomie znacznie poniżej wartości referencyjnej wynoszącej 60 % PKB i planuje się, że jego wartość w 2009 r. wyniesie około 30 % PKB. Zgodnie z jesienną prognozą służb Komisji relacja długu do PKB ma szybko rosnąć, osiągając poziom 42,7 % PKB w 2011 r., przy założeniu niezmiennego kursu polityki.
- (9) Zgodnie z postanowieniami Paktu na rzecz stabilności i wzrostu w swoim sprawozdaniu Komisja należyco uwzględniła reformy systemu emerytalnego wprowadzające strukturę wielofilarową, obejmującą obowiązkowy filar kapitałowy. Wprawdzie przeprowadzenie tych reform prowadzi do przejściowego pogorszenia się sytuacji budżetowej, jednak stabilność finansów publicznych w perspektywie długoterminowej wyraźnie się poprawia. Zgodnie z szacunkami władz Słowacji koszty netto tej reformy wyniosą w latach 2009–2011 1,1 % PKB, a w roku 2012 wzrosną do 1,2 % PKB. Zgodnie z Paktem na rzecz stabilności i wzrostu koszty te można uwzględnić w sposób liniowo degresywny przez okres przejściowy i wyłącznie w przypadku gdy deficyt zbliżony jest do wartości referencyjnej. Ponieważ w latach 2009–2011 deficyt nie jest zbliżony do wartości referencyjnej, nie można uwzględnić kosztów reformy systemu emerytalnego.
- (10) Zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1467/97 „istotne czynniki” mogą zostać uwzględnione w procesie

podejmowania decyzji Rady w sprawie istnienia nadmiernego deficytu zgodnie z art. 126 ust. 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej wyłącznie wtedy, gdy spełniony jest podwójny warunek: deficyt pozostaje bliski wartości referencyjnej oraz przekroczenie przez niego tej wartości ma charakter tymczasowy. W przypadku Słowacji ten podwójny warunek nie jest spełniony. Dlatego też istotne czynniki nie zostały uwzględnione w procesie podejmowania niniejszej decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Z ogólnej oceny wynika, że na Słowacji istnieje nadmierny deficyt.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Słowackiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 stycznia 2010 r.

W imieniu Rady

E. SALGADO

Przewodniczący

DECYZJA RADY

z dnia 19 stycznia 2010 r.

ustalająca, czy Grecja podjęła skuteczne działania w odpowiedzi na zalecenie Rady z dnia 27 kwietnia 2009 r.

(2010/291/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 126 ust. 8 w związku z art. 126 ust. 13 oraz art. 136,

uwzględniając zalecenie Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 126 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej państwa członkowskie zobowiązane są unikać nadmiernego deficytu budżetowego.
- (2) Pakt na rzecz stabilności i wzrostu opiera się na dążeniu do zapewnienia solidnych finansów państwa jako środka służącego umocnieniu warunków stabilności cen oraz silnego, trwałego wzrostu, sprzyjającego tworzeniu nowych miejsc pracy. Pakt na rzecz stabilności i wzrostu obejmuje rozporządzenie Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu⁽¹⁾, przyjęte w celu zapewnienia szybkiej korekty nadmiernych deficytów sektora instytucji rządowych i samorządowych.
- (3) Przeprowadzona w 2005 r. reforma Paktu na rzecz stabilności i wzrostu miała na celu wzmocnienie jego skuteczności i podstaw gospodarczych oraz ochronę stabilności finansów publicznych w perspektywie długoterminowej. W szczególności jej celem było, by na wszystkich etapach procedury nadmiernego deficytu w pełni uwzględniono kontekst gospodarczy i budżetowy. W związku z powyższym Pakt na rzecz stabilności i wzrostu zawiera ramy wspierające realizację polityki rządu mającej na celu szybkie przywrócenie dobrego stanu finansów publicznych z uwzględnieniem sytuacji gospodarczej.
- (4) W dniu 27 kwietnia 2009 r. Rada, działając na zalecenie Komisji, podjęła zgodnie z art. 104 ust. 6 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską decyzję o istnieniu nadmiernego deficytu budżetowego w Grecji⁽²⁾.

(5) W dniu 27 kwietnia 2009 r. Rada, również na zalecenie Komisji, przyjęła na podstawie art. 104 ust. 7 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską zalecenie⁽³⁾ skierowane do władz Grecji, w którym wezwała je do zlikwidowania nadmiernego deficytu najpóźniej w roku 2010 poprzez obniżenie w sposób wiarygodny i trwały deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych poniżej 3 % PKB. W tym celu Rada wyznaczyła władzom Grecji termin na podjęcie skutecznych działań wpływających dnia 27 października 2009 r.

(6) Żądane przez Radę postępy w zakresie usprawnienia gromadzenia i przetwarzania danych statystycznych i sprawozdania z nich, a w szczególności danych dotyczących sektora instytucji rządowych i samorządowych, są niewystarczające. Ostatnia zmiana zgłoszenia z października 2009 r. nie została potwierdzona przez Eurostat w związku ze znaczną niepewnością co do danych liczbowych przekazanych przez władze greckie. Oczywiście jest, że stosowane procedury mające zapewnić szybkie przekazywanie poprawnych danych dotyczących sektora instytucji rządowych i samorządowych, wymaganych na mocy obowiązujących ram prawnych, są nieodpowiednie.

(7) Ocena działań podjętych przez Grecję w celu korekty nadmiernego deficytu do roku 2010 w odpowiedzi na zalecenie Rady skierowane na podstawie art. 104 ust. 7 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską prowadzi do następujących wniosków:

— po wydaniu przez Radę zalecenia na podstawie art. 104 ust. 7 w kwietniu 2009 r. władze greckie wdrożyły środki służące obniżeniu deficytu określone w ustawie budżetowej na rok 2009, w aktualizacji programu stabilności ze stycznia 2009 r. oraz w pakiecie dodatkowych środków polityki budżetowej z marca 2009 r. Pogorszenie warunków makroekonomicznych było wprawdzie głębsze niż zakładały władze, jednak stan finansów publicznych uległ dużo większemu pogorszeniu niż można by oczekiwać w związku z silniejszym niż przewidywane załamaniem koniunktury i stanowi to w dużym stopniu rezultat polityki budżetowej realizowanej przez rząd Grecji. W szczególności po stronie wydatków wykonanie budżetu na rok 2009 wskazuje na znaczne przekroczenie planowanych wydatków w 2009 r., z czego ponad połowa przypada na wyższe niż zaplanowano wydatki na wyagrodzenia dla pracowników i wyższe wydatki kapitałowe. Po stronie dochodów wykonanie budżetu 2009 wskazuje na ważne braki w systemie poboru podatków, w tym lepszym egzekwowaniu przepisów podatkowych,

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 135 z 30.5.2009, s. 21.

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/publication14950_en.pdf

- w dniu 25 czerwca 2009 r. władze Grecji zapowiedziały dodatkowe środki uznaniowe mające na celu obniżenie deficytu, których szacowany wpływ na budżet ma wynieść około 1¼ % PKB. Większość tych środków nie została jednak jeszcze wdrożona przez władze Grecji, przy czym środki rządu 1 punktu procentowego PKB miały charakter tymczasowy (środki jednorazowe) i służyć pozyskaniu dodatkowych dochodów, a tym samym były niezgodne z zaleceniami Rady odnośnie do zwiększenia dostosowania budżetowego w roku 2009 przy pomocy środków o charakterze trwałym, głównie po stronie wydatków,
- środki konsolidacji budżetowej wdrożone w 2009 r. są ponadto niewystarczające dla osiągnięcia w roku 2009 docelowej wartości deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych w wysokości 3,7 % PKB. Nie stanowią one również odpowiedzi na problemy wynikające z nierównowagi zewnętrznej i pogarszającej się pozycji konkurencyjnej greckiej gospodarki, tak jak zalecała to Rada,
- przewidywany znaczny wzrost relacji długu do PKB wykracza poza wpływ pogorszenia się sytuacji zadłużenia netto sektora instytucji rządowych i samorządowych, wskazując na niewystarczające starania o kontrolę innych niż zadłużenie netto czynników mających wpływ na zmiany poziomu zadłużenia.

- (8) Prowadzi to do wniosku, iż znaczny spadek dochodów oraz znaczne przekroczenie planowanych wydatków doprowadziły do poważnego pogorszenia sytuacji finansów publicznych w Grecji w 2009 r., które można jedynie częściowo przypisać pogorszeniu warunków makroekonomicznych i które tym samym wynika zasadniczo z niewystarczającej odpowiedzi władz Grecji na zalecenie Rady z kwietnia 2009 r. wydane na podstawie art. 104 ust. 7 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Grecja nie podjęła skutecznych działań w odpowiedzi na zalecenie Rady z dnia 27 kwietnia 2009 r. w terminie określonym w tym zaleceniu.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Greckiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 stycznia 2010 r.

W imieniu Rady
E. SALGADO
Przewodniczący

DECYZJA KOMITETU POLITYCZNEGO I BEZPIECZEŃSTWA EUPOL AFGANISTAN/1/2010**z dnia 18 maja 2010 r.****dotycząca mianowania tymczasowego szefa misji EUPOL Afganistan**

(2010/292/WPZiB)

KOMITET POLITYCZNY I BEZPIECZEŃSTWA,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 38 akapit trzeci,

Artykuł 1uwzględniając decyzję Rady 2010/279/WPZiB z dnia 18 maja 2010 r. w sprawie misji policyjnej Unii Europejskiej w Afganistanie (EUPOL Afganistan) ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 1,

Nadinspektor Nigel THOMAS zostaje niniejszym mianowany szefem misji policyjnej Unii Europejskiej w Afganistanie na okres od dnia 31 maja 2010 r. do czasu mianowania nowego szefa misji.

a także mając na uwadze, co następuje:

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

(1) Zgodnie z art. 10 ust. 1 decyzji 2010/279/WPZiB Rada upoważniła Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa, na podstawie art. 38 Traktatu, do podejmowania odpowiednich decyzji, aby sprawować kontrolę polityczną i kierownictwo strategiczne nad misją EUPOL Afganistan, w tym decyzji o mianowaniu szefa misji.

Niniejsza decyzja obowiązuje do czasu mianowania nowego szefa misji.

(2) Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa zaproponował mianowanie tymczasowym szefem misji obecnego zastępcy szefa misji nadinspektora Nigela THOMASA, od dnia 31 maja 2010 r. do czasu mianowania nowego szefa misji,

Sporządzono w Brukseli dnia 18 maja 2010 r.

W imieniu Komitetu Politycznego
i Bezpieczeństwa
C. FERNÁNDEZ-ARIAS
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 123 z 19.5.2010, s. 4.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 20 maja 2010 r.****w sprawie zawarcia Porozumienia wykonawczego między Komisją Europejską a Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki dotyczącego współpracy w dziedzinie badań nad bezpieczeństwem wewnętrznym/cywilnym**

(2010/293/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając Umowę o współpracy naukowej i technicznej między Wspólnotą Europejską a Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki⁽¹⁾, w szczególności jej art. 5 lit. b) akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa o współpracy naukowej i technicznej między Wspólnotą Europejską a Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki („umowa”) została zatwierdzona decyzją Rady 98/591/WE z dnia 13 października 1998 r.⁽²⁾ i weszła w życie 14 października 1998 r. Umowa jest odnawiana na okresy wynoszące pięć lat⁽³⁾ i była przedłużona i zmieniona w dniu 14 października 2008 r.⁽⁴⁾
- (2) Współpraca transatlantycka w dziedzinie badań nad bezpieczeństwem wewnętrznym/cywilnym jest pożądana i korzystna dla obu stron.
- (3) We wstępnych dyskusjach przygotowawczych wyrażono zgodny pogląd, iż porozumienie wykonawcze stanowić będzie mechanizm upraszczający wspólne działania techniczne i naukowe.
- (4) Porozumienie wykonawcze obejmujące współpracę w interdyscyplinarnej dziedzinie badań nad bezpieczeństwem wewnętrznym/cywilnym („porozumienie wykonawcze”) zostało ustanowione między Komisją a Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki.
- (5) Porozumienie wykonawcze nie ma bezpośredniego wpływu finansowego. Wspólne projekty będą konkurowały o finansowanie poprzez zwykłe środki w dziedzinie badań i rozwoju technologicznego (BRT) oraz środki wsparcia we właściwych programach badawczych Siód-

mego programu ramowego Wspólnoty Europejskiej w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007–2013)⁽⁵⁾. Zgodnie z umową finansowanie Unii Europejskiej będzie ograniczone do partnerów europejskich.

- (6) Należy zatwierdzić porozumienie wykonawcze,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zatwierdza się Porozumienie wykonawcze między Komisją Europejską a Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki dotyczące współpracy w dziedzinie badań nad bezpieczeństwem wewnętrznym/cywilnym.

Tekst porozumienia wykonawczego stanowi załącznik do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Komisarz odpowiedzialny za DG ds. Przedsiębiorstw i Przemysłu jest upoważniony do podpisania porozumienia wykonawczego w imieniu Komisji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie pierwszego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli 20 maja 2010 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego
Antonio TAJANI
Wiceprzewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 284 z 22.10.1998, s. 37.

⁽²⁾ Dz.U. L 284 z 22.10.1998, s. 35.

⁽³⁾ Dz.U. L 335 z 11.11.2004, s. 7.

⁽⁴⁾ Poprzez wymianę not werbalnych między Radą UE (nota z dnia 15 maja 2009 r., nr referencyjny SGS9/06298) a Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki – Departamentem Stanu (nota z dnia 6 lipca 2009 r.).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 412 z 30.12.2006, s. 1.

POROZUMIENIE WYKONAWCZE**między Komisją Europejską a Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki dotyczące współpracy w dziedzinie badań nad bezpieczeństwem wewnętrznym/cywilnym**

Zgodnie z Umową o współpracy naukowej i technicznej między Wspólnotą Europejską a Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki, podpisaną w Waszyngtonie w dniu 5 grudnia 1997 r., przedłużoną i zmienioną (poprzez wymianę not werbalnych między Radą UE w dniu 15 maja 2009 r. a Departamentem Stanu Rządu Stanów Zjednoczonych Ameryki w dniu 6 lipca 2009 r.), dalej zwaną „Umową”, niniejszym zostaje zawarte między Komisją Europejską (KE) a Stanami Zjednoczonymi Ameryki (USA), dalej zwanymi „Stronami”, Porozumienie wykonawcze dotyczące współpracy w interdyscyplinarnej dziedzinie badań nad bezpieczeństwem wewnętrznym/cywilnym. Współpraca ma się odbywać zgodnie z warunkami określonymi w Umowie. Celem niniejszego Porozumienia wykonawczego jest rozwijanie i ułatwianie takiej współpracy oraz zachęcanie Stron do jej podejmowania z obopólnym pożytkiem płynącym z ogólnej równowagi korzyści, wzajemnie dostępnych możliwości udziału we wspólnych działaniach oraz równego i sprawiedliwego traktowania. Niniejsze Porozumienie wykonawcze nie stwarza prawnie wiążących zobowiązań.

1. Współpraca

Strony mogą podejmować i ułatwiać współpracę we wszystkich obszarach nauki i technologii związanych z dziedzina bezpieczeństwa wewnętrznego/cywilnego, zgodnie z Siódmym programem ramowym Wspólnoty Europejskiej w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007–2013), tematem 10 „Bezpieczeństwo” (oraz właściwymi programami następczymi), z jednej strony, oraz priorytetami Departamentu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, z drugiej strony.

Współpraca może obejmować w szczególności następujące obszary badań nad bezpieczeństwem wewnętrznym/cywilnym:

- 1.1. bezpieczeństwo obywateli (np. ochrona przed zagrożeniami naturalnymi i zagrożeniami spowodowanymi przez człowieka, zapobieganie produkcji narkotyków), w tym zarządzanie w sytuacjach kryzysowych i stanach zagrożenia;
- 1.2. bezpieczeństwo i odporność infrastruktury krytycznej, kluczowych zasobów, rolnictwa, służb użyteczności publicznej, łączności i usług finansowych;
- 1.3. relacje między bezpieczeństwem a społeczeństwem, w tym interfejsy człowiek-technologia, badania behawioralne, kwestie ochrony prywatności oraz biometria;
- 1.4. bezpieczeństwo kontroli granicznych i przekraczania granic, w tym lądowych i morskich;
- 1.5. optymalizacja istniejących technologii i ich interoperacyjność;
- 1.6. rozwój technologii i urządzeń przeznaczonych dla użytkownika końcowego, w celu uzupełnienia istniejących braków oraz spełnienia wymogów, w tym w zakresie ochrony ludności oraz pierwszej pomocy;
- 1.7. opracowywanie i wymiana stosownych wymagań, norm, ocen podatności, analiz współzależności, certyfikacji, najlepszych praktyk, wytycznych, programów szkoleniowych, sprawozdań z badań, danych, oprogramowania, sprzętu oraz personelu.

2. Charakter współpracy

- 2.1. Współpraca może obejmować, ale nie ogranicza się do następujących działań:

- 2.1.1. zapewnianie podmiotom z Unii Europejskiej oraz Stanów Zjednoczonych Ameryki porównywalnych możliwości udziału w obszarach działań wymienionych w pozycji 1;
- 2.1.2. terminowa wymiana istotnych informacji, w tym na temat mających się wkrótce ukazać ogłoszeń o możliwości ubiegania się o dotacje lub zaproszeń do składania wniosków, bądź zawiadomień dotyczących możliwości wymienionych w pozycji 2.1.1;
- 2.1.3. działania mające na celu wspieranie w środowiskach naukowo-badawczych obu Stron możliwości przewidzianych Porozumieniem wykonawczym, np. poprzez regularny udział w przeglądach programów Stron oraz za pośrednictwem ogłoszeń o możliwości ubiegania się o dotacje w Stanach Zjednoczonych i zaproszeń do składania wniosków w Unii Europejskiej;
- 2.1.4. porównywalny dostęp do laboratoriów oraz urządzeń i materiałów do prowadzenia działalności naukowej i technologicznej, w tym badań naukowych, rozwoju, testów i oceny oraz standaryzacji i certyfikacji;
- 2.1.5. wspieranie wspólnych badań, tworzenie treści i dostęp do wniosków, uzupełnienia do aktualnych dotacji, zamówień i umów oraz finansowanie wspólnych działań tematycznych w celu osiągnięcia wzajemnych korzyści i wartości dodanej.

3. Koordynacja

- 3.1. USA i KE zamierzają ściśle współpracować w celu koordynacji wspólnych działań. Z tego względu każda ze Stron powinna wyznaczyć po dwóch przedstawicieli odpowiedzialnych za koordynację działań („grupa sterująca”). Przedstawiciele ci mogą organizować spotkania tak często, jak jest to konieczne, przeważnie raz w roku. Oczekuje się, że miejscem spotkań będą na przemian Unia Europejska i Stany Zjednoczone Ameryki, a Strona goszcząca zapewni zaplecze organizacyjne i administracyjne.
- 3.2. Każda ze Stron może wyznaczyć dodatkowych uczestników spotkania, jeśli zajdzie taka konieczność. Spotkaniom powinni przewodniczyć wspólnie Podsekretarz Stanu ds. Nauki i Technologii w Departamencie Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz dyrektor odpowiedzialny za badania w dziedzinie bezpieczeństwa w KE. Grupie sterującej nie przyznaje się formalnego statusu.
- 3.3. Zadaniem grupy sterującej jest nadzorowanie i stymulowanie współpracy przewidzianej niniejszym Porozumieniem wykonawczym. Grupa powinna wymieniać się informacjami dotyczącymi praktyk, przepisów ustawowych i wykonawczych oraz programów istotnych dla współpracy przewidzianej niniejszym Porozumieniem wykonawczym. Powinna planować i ustalać cele oraz możliwości w odniesieniu do każdego nadchodzącego roku, proponować działania doraźne, a także dokonywać przeglądu działań i poziomów uczestnictwa oraz podobnych inicjatyw w programach każdej ze Stron, zgodnie z niniejszym Porozumieniem wykonawczym. Grupa powinna przedstawiać okresowe sprawozdania z postępów w zakresie współpracy.

4. Finansowanie

- 4.1. Działania w zakresie współpracy objęte niniejszym Porozumieniem wykonawczym uzależnione są od dostępności przydzielonych środków finansowych oraz podlegają stosownym przepisom ustawowym i wykonawczym, polityce i programom każdej ze Stron, a także warunkom Umowy oraz niniejszego Porozumienia wykonawczego. Niniejsze Porozumienie wykonawcze nie stwarza żadnych zobowiązań finansowych.
- 4.2. Każda ze Stron ponosi koszty uczestnictwa w spotkaniach grupy sterującej. Koszty bezpośrednio związane ze spotkaniami grupy sterującej, a więc inne niż koszty podróży i zakwaterowania, ponosi jednak Strona będąca gospodarzem spotkania, chyba że uzgodniono inaczej.
- 4.3. Każda ze Stron jest odpowiedzialna za przeprowadzenie audytu w zakresie swoich działań wspierających współpracę, w tym podejmowanych przez wszystkich jej uczestników. Audyt każdej ze Stron powinien zostać przeprowadzony zgodnie z jej stosownymi praktykami.

5. Własność intelektualna

Przyznawanie i ochrona praw własności intelektualnej podlegają przepisom załącznika do Umowy.

6. Informacje, sprzęt i materiały niejawne

- 6.1. Informacje niejawne wymieniane między Stronami lub przez nie tworzone są oznaczone, przetwarzane i chronione zgodnie z przepisami Umowy między Unią Europejską a rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki w sprawie bezpieczeństwa informacji niejawnych z dnia 30 kwietnia 2007 r. oraz porozumienia wykonawczego do tej Umowy, Porozumienia w sprawie bezpieczeństwa między Biurem ds. Bezpieczeństwa Sekretariatu Generalnego Rady UE (GSCSO), Dyрекcją Bezpieczeństwa Komisji Europejskiej oraz Departamentem Stanu Stanów Zjednoczonych, w celu ochrony informacji niejawnych wymienianych między UE a USA.
- 6.2. Każda ze Stron wyznacza organ bezpieczeństwa będący pojedynczym punktem kontaktowym oraz organem odpowiedzialnym za opracowywanie procedur regulujących bezpieczeństwo informacji niejawnych objętych niniejszym Porozumieniem wykonawczym.
- 6.3. Informacje, sprzęt i materiały udostępnione lub tworzone na mocy niniejszego Porozumienia wykonawczego ograniczają się do SECRET w USA oraz SECRET UE/EU SECRET w UE.

7. Nieuprawnione ujawnienie informacji

- 7.1. „Controlled Unclassified Information” (informacje nieobjęte klauzulą tajności, ale podlegające pewnym rygorom ochrony) w USA oraz szczególnie chronione informacje jawne w UE oznaczają odpowiednio informacje lub dane wstępne bądź przeddecyzyjne, które nie zostały uznane za informacje niejawne, ale do których zastosowano ograniczenia dostępu lub dystrybucji oraz instrukcje postępowania, zgodnie z odpowiednimi przepisami ustawowymi, przepisami wykonawczymi, polityką lub wytycznymi Stron.
- 7.2. W przypadkach, w których ma to zastosowanie, niezależnie od tego, czy informacja jest dostarczana czy tworzona na mocy niniejszego Porozumienia wykonawczego, powinno się ją oznaczyć, aby zwrócić uwagę, że jest to informacja szczególnie chroniona zgodnie z odpowiednimi przepisami ustawowymi, przepisami wykonawczymi, polityką lub wytycznymi Stron.
- 7.3. W przypadku USA kategoria „Controlled Unclassified Information” (informacje nieobjęte klauzulą tajności, ale podlegające pewnym rygorom ochrony) obejmuje, ale nie jest ograniczona do informacji oznaczonych jako: „Sensitive Security Information” (szczególnie chronione informacje w zakresie bezpieczeństwa), „For Official Use Only” (tylko do użytku urzędowego), „Law Enforcement Sensitive Information” (szczególnie chronione informacje w zakresie egzekwowania prawa), „Protected Critical Infrastructure Information” (chronione informacje dotyczące infrastruktury krytycznej), Sensitive But Unclassified (SBU) (szczególnie chronione, ale nieobjęte klauzulą tajności); a także może obejmować poufne informacje handlowe. W przypadku Komisji Europejskiej szczególnie chronione informacje jawne oznaczają informacje opatrzone oznaczeniem formalnie zatwierdzonym przez Dyрекcję Bezpieczeństwa Komisji Europejskiej.
- 7.4. „Controlled Unclassified Information” (informacje nieobjęte klauzulą tajności, ale podlegające pewnym rygorom ochrony) USA oraz szczególnie chronione informacje jawne UE przewidziane niniejszym Porozumieniem wykonawczym:
 - 7.4.1. są odpowiednio oznaczone, aby zwrócić uwagę, że są szczególnie chronione;
 - 7.4.2. używane są wyłącznie do celów określonych w niniejszym Porozumieniu wykonawczym; oraz
 - 7.4.3. nie są udostępniane osobom trzecim bez uprzedniej zgody Strony przesyłającej daną informację lub jej wytwórcy.

7.5. Strony, w zgodzie z obowiązującymi je odpowiednimi przepisami ustawowymi i wykonawczymi, podejmują wszelkie niezbędne środki, jakimi dysponują, aby chronić informacje nieobjęte klauzulą tajności, ale podlegające ograniczeniom dostępu i dystrybucji, przed nieuprawnionym ujawnieniem.

7.6. Strony mogą określić szczegółowe zasady oznaczania, przechowywania, przetwarzania i ochrony informacji nieobjętych klauzulą tajności, ale podlegających pewnym rygorom ochrony.

8. **Rozwiązywanie sporów**

8.1. Spory dotyczące własności intelektualnej są rozwiązywane w sposób określony w załączniku do Umowy.

8.2. Z wyjątkiem sporów dotyczących własności intelektualnej, wszystkie pytania lub spory powstałe w wyniku niniejszego Porozumienia wykonawczego lub z nim związane są rozstrzygane za porozumieniem Stron, zgodnie z warunkami Umowy, w tym art. 12.

9. **Okres obowiązywania**

Niniejsze Porozumienie wykonawcze można zacząć stosować od chwili podpisania go przez obie Strony. Porozumienie stosuje się dopóty, dopóki obowiązuje Umowa lub dopóki jedna ze Stron nie wycofa się z udziału w Porozumieniu. Strona, która zamierza wycofać się z udziału w niniejszym Porozumieniu, powinna postarać się poinformować o tym drugą Stronę z wyprzedzeniem 90 dni. Ochrona informacji niejawnych oraz zapobieganie nieuprawnionemu ujawnieniu informacji jest kontynuowane zgodnie z warunkami Umowy oraz umowy w sprawie bezpieczeństwa informacji niejawnych z 2007 r., bez względu na przerwanie bądź wygaśnięcie niniejszego Porozumienia wykonawczego lub Umowy. Niniejsze Porozumienie wykonawcze może zostać zmienione lub przedłużone za pisemną zgodą obu Stron.

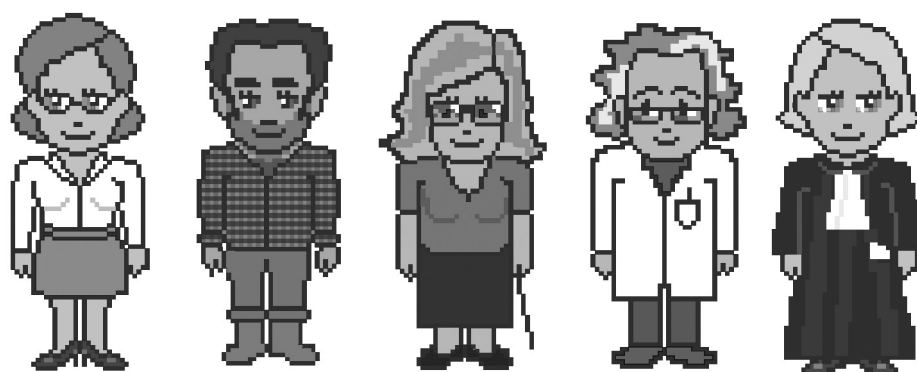
Podpisane w [...] dnia [...] 2010 r.

W IMIENIU RZĄDU STANÓW
ZJEDNOCZONYCH AMERYKI

W IMIENIU KOMISJI EUROPEJSKIEJ
W IMIENIU UNII EUROPEJSKIEJ

EU Book shop

Publikacje UE – wszystko, czego szukasz!

bookshop.europa.eu

2010/287/UE:	
★ Decyzja Rady z dnia 19 stycznia 2010 r. w sprawie istnienia nadmiernego deficytu w Niderlandach	42
2010/288/UE:	
★ Decyzja Rady z dnia 19 stycznia 2010 r. w sprawie istnienia nadmiernego deficytu w Portugalii	44
2010/289/UE:	
★ Decyzja Rady z dnia 19 stycznia 2010 r. w sprawie istnienia nadmiernego deficytu w Słowenii	46
2010/290/UE:	
★ Decyzja Rady z dnia 19 stycznia 2010 r. w sprawie istnienia nadmiernego deficytu na Słowacji	48
2010/291/UE:	
★ Decyzja Rady z dnia 19 stycznia 2010 r. ustalająca, czy Grecja podjęła skuteczne działania w odpowiedzi na zalecenie Rady z dnia 27 kwietnia 2009 r.	50
2010/292/WPZiB:	
★ Decyzja Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa EUPOL Afganistan/1/2010 z dnia 18 maja 2010 r. dotycząca mianowania tymczasowego szefa misji EUPOL Afganistan	52
2010/293/UE:	
★ Decyzja Komisji z dnia 20 maja 2010 r. w sprawie zawarcia Porozumienia wykonawczego między Komisją Europejską a Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki dotyczącego współpracy w dziedzinie badań nad bezpieczeństwem wewnętrznym/cywilnym	53
Porozumienie wykonawcze między Komisją Europejską a Rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki dotyczące współpracy w dziedzinie badań nad bezpieczeństwem wewnętrznym/cywilnym	54

CENY PRENUMERATY w 2010 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Format CD-ROM zostanie w ciągu roku 2010 zastąpiony formatem DVD.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

